

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 8.10.2008
COM(2008) 614 galīgā redakcija

2008/0196 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par patērētāju tiesībām

{SEC(2008) 2544}

{SEC(2008) 2545}

{SEC(2008) 2547}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Šis priekšlikums sagatavots pēc patērētāju *acquis* pārskatīšanas, kas attiecas uz vairākām direktīvām patērētāju aizsardzības jomā.

Pārskatīšanu sāka 2004. gadā ar mērķi vienkāršot un pilnveidot spēkā esošos reglamentējošos noteikumus. Šis pārskatīšanas vispārējais mērķis ir izveidot reālu iekšējo tirgu komercdarījumiem starp uzņēmējiem un patērētājiem, atrodot pareizo samēru starp patērētāju aizsardzību augstā līmenī un uzņēmumu konkurētspēju, vienlaikus nodrošinot subsidiaritātes principa ievērošanu.

Direktīvās, uz kurām attiecas pārskatīšana, ir ietvertas minimālas saskaņošanas klauzulas, un tas nozīmē, ka dalībvalstis var paturēt spēkā vai pieņemt stingrākus patērētāju aizsardzības noteikumus. Dalībvalstis ir plaši izmantojušas šo iespēju. Rezultāts ir reglamentējošo noteikumu sadrumstalotība Kopienā, līdz ar to uzņēmumiem, kuri vēlas nodarboties ar pārrobežu tirdzniecību, rodas ievērojamas izmaksas, lai nodrošinātu atbilstību šiem noteikumiem.

Šīs problēmas risināšanu nesekmē kolīziju normas, piemēram, regulā par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), noteiktās normas. Saskaņā ar Roma I regulu patērētājam, kurš noslēdz līgumu ar ārvalstu tirgotāju, nedrīkst liegt aizsardzību, kas šim patērētājam pienākas atbilstoši saistošajiem noteikumiem viņa mītnes valstī.

Sadrumstalotības ietekme uz iekšējo tirgu izpaužas kā uzņēmumu nevēlēšanās pārdot produktus patērētājiem citās valstīs, un tas savukārt mazina patērētāju labklājību. Ja patērētājiem nav iespējas piekļūt konkurētspējīgiem pārrobežu piedāvājumiem, viņi nevar pilnībā izmantot priekšrocības, ko lielākas izvēles un labāku cenu ziņā sniedz iekšējais tirgus.

Patērētāju uzticēšanās līmenis pārrobežu tirdzniecībai ir zems. Viens no cēloņiem, kāpēc tas tā ir, ir patērētāju *acquis* sadrumstalotība. Sadrumstalotība un ar to saistītais nevienmērīgais patērētāju aizsardzības līmenis sarežģī izglītošanas kampaņu rīkošanu visā Eiropā par patērētāju tiesībām un alternatīvas strīdu izšķiršanas mehānismu piemērošanu.

Šā priekšlikuma mērķis ir sekmēt iekšējā tirgus labāku darbību starp uzņēmējiem un patērētāju, cenšoties palielināt patērētāju uzticēšanos iekšējam tirgum un mazināt uzņēmumu nevēlēšanos nodarboties ar pārrobežu tirdzniecību. Šis vispārējais mērķis sasniedzams, mazinot sadrumstalotību, nostiprinot reglamentējošos noteikumus un nodrošinot patērētāju tiesību aizsardzību vienmērīgi augstā līmenī un atbilstošu informāciju par patērētāju tiesībām un to, kā tās izmantot. Tāpēc Eiropas Komisija uzsāks procesu, lai atrastu vispiemērotāko veidu, kā informēt patērētājus par viņu pamattiesībām tirdzniecības vietā.

- **Vispārīgais konteksts**

Nodrošinot atbilstību sadrumstalotajam patērētāju *acquis*, uzņēmumiem rodas ievērojamas izmaksas. Pētījumos ir pierādīts, ka lielākajai daļai tirgotāju šīs atbilstības izmaksas ir būtisks šķērslis pārrobežu tirdzniecības veikšanai un mazina stimulu pārdot

produktus citās valstīs, īpaši patērētājiem mazās dalībvalstīs. Ja Kopienas līmenī netiks pieņemti tiesību akti, šīs izmaksas arī turpmāk nāksies uzņemt patērētājiem, jo būs jāmaksā lielāka cena, vai, kas būtu vēl sliktāk, uzņēmumi arī turpmāk nevēlēsies pārdot produktus citās valstīs vai radīs patērētāju ģeogrāfisku diskrimināciju pēc to dzīvesvietas valsts.

Eiropas Parlaments 2007. gada 16. jūlija rezolūcijā ieteica pieņemt tiesību aktus, dodot priekšroku tāda instrumenta pieņemšanai, kurš būtu horizontāla direktīva, kas balstīta uz mērķtiecīgu, pilnīgu saskaņošanu.

Komisija 2007. gada 20. novembra paziņojumā “Vienots tirgus 21. gadsimta Eiropai” konstatēja, ka jāuzlabo vienotā tirgus darbība, nodrošinot reālas priekšrocības patērētājiem un MVU.

- **Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā**

Priekšlikuma mērķis ir pārskatīt Direktīvu 85/577/EEK par līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, Direktīvu 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, Direktīvu 97/7/EK par distances līgumiem un Direktīvu 1999/44/EK par patēriņa preču pārdošanu un garantijām. Šajās četrās direktīvās ir paredzētas patērētāju līgumtiesības.

Priekšlikumā šīs četras direktīvas ir apvienotas vienā horizontālā instrumentā, kas sistematizēti reglamentē kopīgos aspektus, vienkāršojot un atjauninot spēkā esošos noteikumus, svītrojot pretrunīgos un iekļaujot trūkstošos noteikumus.

Atšķirībā no spēkā esošajām četrām direktīvām priekšlikumā nav ietverts minimālas saskaņošanas nosacījums (t.i., ka dalībvalstis var paturēt spēkā vai pieņemt stingrākus valsts noteikumus nekā direktīvā paredzētie noteikumi), toties tajā ir ietverts pilnīgas saskaņošanas nosacījums (t.i., ka dalībvalstis nedrīkst paturēt spēkā vai pieņemt noteikumus, kuri atšķiras no direktīvā paredzētajiem noteikumiem).

- **Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem**

Direktīvā 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, ir minētas dažas pamatprasības par informāciju, kuru tirgotājiem ir pienākums sniegt pirms līguma noslēgšanas. Arī Direktīvā 85/577/EEK, 97/7/EK un 99/44/EEK minētas dažas prasības par informācijas sniegšanu. Saskaņā ar mērķi par labāku regulējumu priekšlikums nodrošina šo dažādo direktīvu saskaņotību un reglamentē šādu prasību neievērošanas juridiskās sekas.

Priekšlikums nodrošina patērētāju aizsardzības augstu līmeni patērētāju līgumos. Tāpēc priekšlikums atbilst pamattiesībām, it īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. pantam.

Priekšlikums atbilst arī EK līgumā noteiktajiem pamatprincipiem, piemēram, principam par brīvu preču apriti un pakalpojumu sniegšanas brīvību, ko neierobežos stingrāki valstu noteikumi jomā, kas saskaņota direktīvā, izņemot vajadzīgos un samērīgos pasākumus, ko dalībvalstis var veikt, lai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem nodrošinātu sabiedrisko kārtību, valsts drošību, sabiedrības veselību vai vides aizsardzību.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozāres un vispārīgs respondentu raksturojums

Komisija 2007. gada 8. februārī pieņēma Zaļo grāmatu par patērētāju *acquis* pārskatīšanu, kurā bija apkopoti Komisijas sākotnējie konstatējumi un ar kuru ierosināja sabiedrisko apspriešanu, kas vērsta uz transversālajiem jautājumiem (t.i., horizontālajiem jautājumiem) direktīvās, uz kurām attiecas pārskatīšana.

Atbildes par Zaļo grāmatu sniedza ieinteresētās personas no plaša jomu spektra, t.i., no uzņēmējdarbības un patērētāju vides, no Eiropas Parlamenta, dalībvalstīm, no akadēmiskās vides un no praktizējošu juristu vidus.

Komisija arī publicēja divus apspriešanās dokumentus par Direktīvu 97/7/EK un Direktīvu 85/577/EEK, kuri bija vērsti uz konkrētiem jautājumiem (t.i., vertikāliem jautājumiem) šajās direktīvās. Komisija aicināja visas ieinteresētās personas iesniegt tai atbildes attiecīgi līdz 2006. gada 21. novembrim un 2007. gada 4. decembrim. Komisija saņēma attiecīgi 84 un 62 atbildes no visām iesaistītajām ieinteresētajām personām. Ar abu minēto apspriešanu rezultātiem var iepazīties šajā tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/consumers/rights/gen_rights_en.htm.

Komisija 2007. gada 14. novembrī rīkoja pilnas dienas konferenci ieinteresētajām personām.

Komisijas līgumslēdzējs 2007. gada 20. decembrī nosūtīja ieinteresētajām personām divas anketas (vienu, kuras mērķgrupa bija uzņēmumi, un otru, kuras mērķgrupa bija patērētāji).

Pašreizējās problēmas un paredzētās izmaiņas tiesību aktos ar dažādiem risinājumiem ir apspriestas ar ieinteresētajām personām no uzņēmumiem un no patērētāju vidus, kam 2008. gada februārī rīkotajā seminārā lūdza atbildēt uz jautājumiem par katra risinājuma iespējamo ietekmi.

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Lielākā daļa respondentu, kuri sniedza atbildes par Zaļo grāmatu, vēlējās, lai tiktu pieņemts horizontāls tiesību akts, kas būtu piemērojams iekšzemes un pārrobežu darījumiem un kas balstītos uz mērķtiecīgu, pilnīgu saskaņošanu, t.i., būtu vērsts uz tādu jautājumu risināšanu, kuri uzņēmumiem rada būtiskus šķēršļus tirdzniecībā un/vai patērētājiem neļauj veikt pārrobežu pirkumus. Pēc vairākuma respondentu domām papildus minētā horizontālā tiesību akta piemērošanai būtu jāveic attiecīgajās nozarēs spēkā esošo direktīvu vertikāla pārskatīšana (piemēram, direktīvas par tiesībām izmantot nekustamo īpašumu uz laiku un direktīvas par kompleksiem ceļojumiem pārskatīšana). Spēcīgs atbalsts tika pausts patērētāju *acquis* nostiprināšanai un sistematizēšanai, piemēram, vienotas patērētāju/tirgotāju un piegādes definīcijas ieviešanai, saskaņotiem noteikumiem par informācijas sniegšanu un atteikuma tiesībām un negodīgu līguma noteikumu (t.i., noteikumi, kuri jau iepriekš ir aizliegti) “melnā saraksta” un šādu noteikumu (t.i., noteikumi, kurus nosacīti uzskata par negodīgiem) “pelēkā saraksta” izveidi Kopienas līmenī, kas aizstātu pašreizējo sarakstu, kuram ir tikai orientējoša nozīme.

Apspriešana par Zaļo grāmatu tika rīkota internetā no 2007. gada 8. februāra līdz 15. maijam. Komisija saņēma 307 atbildes. Rezultāti ir atrodamī šajā tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- Ietekmes novērtējums

Ietekmes novērtējumu veica sešiem risinājumiem. Visiem stratēģiskajiem risinājumiem par pamatu izmantota nesēn pieņemtā Roma I regula.

1. risinājums paredz saglabāt *status quo*, tātad — saglabāt patērētāju *acquis* minimālo saskaņošanu. Šim risinājumam ir nelabvēlīga ekonomiskā ietekme. Galvenā problēma ir tā, ka saglabātos reglamentējošo noteikumu sadrumstalotība.

2. risinājums nav saistīts ar tiesību aktiem un paredz Kopienas finansējuma piešķiršanu informēšanas kampaņām un pašregulāciju. Šis risinājums viens pats neradīs labvēlīgu ietekmi, jo saglabāsies galvenā problēma — reglamentējošo noteikumu sadrumstalotība —, izņemot, ja rīcības kodeksi tiktu balstīti uz visaugstākajiem kopējiem standartiem un būtu spēkā visā Kopienā.

3. risinājums ietver kopā četras likumdošanas iniciatīvas, kas balstītas uz pilnīgu saskaņošanu un ko varētu apvienot horizontālā instrumentā. Tajā uzmanība vērsta uz pretrunīgo noteikumu ierobežotu skaitu Kopienas tiesību aktos. Definīciju precizēšana un atjaunināšana vienkāršo tiesību aktus, tomēr tas tikai nedaudz palīdz uzlabot iekšējā tirgus darbību, mazināt slogu uzņēmumiem un palielināt patērētāju uzticēšanos.

4. risinājums ietver 16 izmaiņas tiesību aktos, kas balstītas uz pilnīgu saskaņošanu un apvienotas ar 3. risinājuma ierosinātajām izmaiņām tiesību aktos. Tajā tiek risināti visi būtiskie ar patērētāju aizsardzību saistītie jautājumi, kuri ir jāņem vērā tirgotājiem, izstrādājot reklāmas materiālus un standarta līguma noteikumus un veicot komercdarbību saistībā ar patērētājiem. Minēto jautājumu pilnīga saskaņošana būtiski mazinātu administratīvās izmaksas tirgotājiem, kuri veic pārrobežu distances pārdošanu vai tiešo pārdošanu, un labvēlīgi ietekmētu iekšējā tirgus darbību. Šādas izmaiņas tiesību aktos ir svarīgas, runājot par patērētāju uzticēšanos pirkumu veikšanai citās valstīs. Turklāt šis risinājums paredz tiesību aktu atjaunināšanu atbilstoši jaunākajām tirgus attīstības tendencēm. Šim risinājumam ir labvēlīga ekonomiskā ietekme, tas palielina patērētāju uzticēšanos un uzlabo tiesību aktu kvalitāti.

5. risinājums ietver trīs likumdošanas iniciatīvas, kas balstītas uz pilnīgu saskaņošanu un paredz jaunas tiesības patērētājiem papildus 3. un 4. risinājumā ierosinātajām 20 izmaiņām tiesību aktos. Paredzams, ka priekšrocības, ko šis risinājums sniegs patērētājiem, neatsvērs nelabvēlīgo ietekmi uz izmaksām, kas jāsedz uzņēmumiem, un uz iespējām uzlabot iekšējā tirgus darbību.

6. risinājums ietver 3. vai 4. risinājumā paredzētās likumdošanas iniciatīvas un iekšējā tirgus klauzulu, kas piemērojama aspektiem, kuri nav pilnībā saskaņoti. Iekšējā tirgus klauzula attiecībā uz aspektiem, kuriem tā ir piemērojama, ļautu līgumslēdzējam pusēm izvēlēties jebkurā dalībvalstī spēkā esošu tiesību aktu pat tad, ja minētais tiesību akts paredzētu patērētāju aizsardzību zemākā līmenī nekā patērētāja mītnes valstī spēkā esošais tiesību akts. Ņemot vērā to, ka šis risinājums ir pretrunā Roma I regulas

6. panta noteikumiem, šādu klauzulu varētu pieņemt tikai, izdarot tiesību aktu grozījumus, un tas būtu saistīts ar būtiskām politikas izmaiņām dažus mēnešus pēc tam, kad tiktu pieņemta Roma I regula, kurā ir paredzēta pārskatīšanas klauzula (pārskatīšana jāpabeidz līdz 2013. gadam). Turklāt, lai gan, sniedzot atbildes par Zaļo grāmatu, uzņēmēji atbalsta šo risinājumu, pret to iebilst lielākā daļa dalībvalstu un visas patērētāju organizācijas. Lai gan šis risinājums likvidētu ar regulējumu saistītos šķēršļus iekšējā tirgū un mazinātu uzņēmumu slogu, tas noveltu juridiskās neskaidrības problēmu uz patērētājiem, kas savukārt nelabvēlīgi ietekmētu patērētāju uzticēšanos. Tas arī sagādātu problēmas valstu tiesām un tiesībsardzības iestādēm, jo tām nāktos piemērot ārvalstu likumus.

Komisija veica ietekmes novērtējumu, kas iekļauts darba programmā; attiecīgais ziņojums atrodams šajā tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

• Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikums paredz veicināt iekšējā tirgus sekmīgu darbību starp uzņēmējiem un patērētājiem un nodrošināt patērētāju tiesību aizsardzību vienmērīgi augstā līmenī, pilnībā saskaņojot patērētāju līgumtiesību galvenos aspektus, kuri ir būtiski iekšējā tirgū.

• Juridiskais pamats

EK līguma 95. pants.

• Subsidiaritātes princips

Subsidiaritātes principu piemēro, ciktāl priekšlikums nav Kopienas ekskluzīvā kompetencē.

Dalībvalstis nevar pilnībā sasniegt priekšlikuma mērķus turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Dalībvalstis vienas pašas nevar atrisināt reglamentējošo noteikumu sadrumstalotības problēmu, jo problēmas būtība ir tā, ka dalībvalstis atšķirīgi īsteno spēkā esošajās direktīvās paredzētās minimālās saskaņošanas klauzulas. Problēmu saasina un vēl lielāku sadrumstalotību rada arī tas, ka nekoordinēti tiek risināti jautājumi saistībā ar jaunām tirgus attīstības tendencēm, reglamentējošo noteikumu trūkumu un pretrunīgumu Kopienas tiesību aktos patērētāju aizsardzības jomā. Tikai koordinēta rīcība Kopienas līmenī var palīdzēt izveidot iekšējo tirgu, atrisinot minēto problēmu.

Katras dalībvalsts atsevišķa, nekoordinēta rīcība neuzlabotu iekšējā tirgus darbību tā, lai ieguvēji būtu gan uzņēmumi (it īpaši MVU), gan patērētāji. Faktiski šādā nekoordinētā rīcībā netiktu izmantots iekšējā tirgus potenciāls komercdarījumiem starp uzņēmējiem un patērētājiem, it īpaši lielais pārrobežu distances pārdošanas izaugsmes potenciāls, ko sekmīgi varētu izmantot MVU. Šāda rīcība arī neļautu patērētājiem izmantot priekšrocības, ko sniedz pārrobežu tirdzniecības piedāvājumi, nodrošinot iekšējā tirgū lielāku izvēli un labākas cenas. Visbeidzot tā ierobežotu tādu konkurētspējīgu uzņēmumu, it īpaši MVU, attīstību, kuri vēlētos paplašināt darbību aiz

Kopienas robežām.

Priekšlikuma mērķi būs labāk sasniedzami ar Kopienas rīcību šādu iemeslu dēļ.

Priekšlikums ir balstīts uz patērētāju līgumtiesību pilnīgu saskaņošanu Kopienā. Priekšlikums būtiski labvēlīgi ietekmēs mazumtirdzniecības tirgu. Kā minēts ietekmes novērtējuma ziņojumā, ievērojami tiks mazināts to uzņēmumu administratīvais slogs, kuri vēlēšies veikt pārrobežu tirdzniecību.

Ar šo priekšlikumu tiks izveidots vienots noteikumu kopums, kas nodrošinās patērētāju tiesību aizsardzību vienmērīgi augstā līmenī visā Kopienā un ļaus tirgotājiem pārdot produktus patērētājiem 27 dalībvalstīs ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi tiem ir mītnes valstī, piemēram, ar tādiem pašiem standarta līguma noteikumiem un tādiem pašiem informatīvajiem materiāliem. Tāpēc priekšlikums būtiski mazinās atbilstības nodrošināšanas izmaksas tirgotājiem, vienlaikus nodrošinot augstu aizsardzības līmeni patērētājiem.

Sevišķi lielas atšķirības ir iekšzemes un pārrobežu tirdzniecības darījumiem internetā, kam ir liels turpmākas izaugsmes potenciāls. Tāpēc šis priekšlikums varētu būt viens no galvenajiem reālajiem rezultātiem, pilnveidojot iekšējo tirgu komercdarījumiem starp uzņēmējiem un patērētājiem.

Veicot salīdzinošu tiesību aktu analīzi par patērētāju *acquis* īstenošanu visās 27 dalībvalstīs, atklājās reglamentējošo noteikumu sadrumstalotība, kas rodas, dalībvalstīm īstenojot minimālās saskaņošanas klauzulas, kas paredzēta direktīvās, uz kurām attiecas pārskatīšana. Šīs analīzes rezultāti ir publicēti šajā tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm#comp.

2008. gada *Eurobarometer* pētījumā norādīts, ka šāda reglamentējošo noteikumu sadrumstalotība rada būtiskus šķēršļus pārrobežu tirdzniecībai.

Priekšlikuma darbības joma attiecas tikai uz patērētāju aizsardzības noteikumiem līgumos, kas noslēgti starp tirgotājiem un patērētājiem. Priekšlikumā pilnībā saskaņoti visi pārrobežu tirdzniecībā būtiskie patērētāju aizsardzības aspekti, t.i., aspekti, kuri ir svarīgi tirgotājiem, kad tie izstrādā standarta līguma noteikumus un informācijas materiālus, kā arī uzņēmējdarbībā svarīgie aspekti (piem., atpakaļ sūtāmo preču pārvaldība distances pārdošanā vai tiešajā pārdošanā).

Tāpēc priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

Komisija uzskata, ka pilnīgas saskaņošanas nosacījums, kuru patērētāju aizsardzības jomā sekmīgi piemēroja ar Negodīgas komercprakses direktīvu, būs jauns veids, kā regulēt patērētāju līgumtiesības. Tāpēc ir vajadzīga atbilstoša komunikācijas stratēģija, lai paskaidrotu, kāda būs šā priekšlikuma radītā ietekme un kādas būs tā sniegtās priekšrocības. Papildus starpiestāžu dialogam ar Parlamentu un Padomi Komisija plāno turpmākajos mēnešos aktīvi sadarboties ar visām ieinteresētajām personām dažādās dalībvalstīs.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Priekšlikums reglamentē patērētāju līgumtiesību galvenos aspektus, neskarot

vispārīgākus līgumtiesību jēdzienus, piemēram, līgumslēgšanas spēju vai zaudējumu atlīdzināšanu.

Priekšlikums piemērojams gan iekšzemes, gan pārrobežu līgumiem saskaņā ar Zaļās grāmatas rezultātiem. Iekšzemes darījumu iekļaušana priekšlikuma darbības jomā ir samērīga ar mērķi vienkāršot reglamentējošos noteikumus Kopienā, jo novērš dubultu režīmu, kas vēl vairāk palielinātu sadrumstalotību un radītu konkurences traucējumus starp uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar tirdzniecību tikai savā valstī, un uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar tirdzniecību gan savā valstī, gan citās valstīs.

Valsts iestāžu administratīvais slogs būtu nenozīmīgs, jo valsts iestādēm būtu vienīgi jāinformē Komisija par savas valsts judikatūru par negodīgiem līguma noteikumiem saistībā ar komiteju procedūru.

Kopienas tirgotājiem, kuri vēlas veikt uzņēmējdarbību citās valstīs, būtiski mazinātos administratīvās izmaksas, pateicoties pilnīgai saskaņošanai. Daži uzņēmumi, kuri nodarbojas ar tirdzniecību tikai savā valstī un kuri nav ieinteresēti izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības, ciestu sīkus zaudējumus, jo tiem būtu jāmaksā nelieli vienreizēji maksājumi, pielāgojoties regulējuma izmaiņām. Paredzams, ka mazumtirgotājiem, kuri veic nepastarpinātus darījumus, būs tikai neliels papildu slogs saistībā ar konkrēta veida nepastarpinātu uzņēmējdarbību, piemēram, lietotu preču veikali, kas darbojas kā patērētāju starpnieki.

Ja priekšlikums veicina patērētāju aizsardzību un palielina konkurenci mazumtirdzniecības tirgū, ļaujot tajā ienākt vairāk pārrobežu piedāvājumiem, tad tas ir patērētāju interesēs, jo tie iegūs lielāku izvēli, kvalitatīvākas preces un zemākas cenas.

• **Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātais juridiskais instruments: direktīva.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti šādu iemeslu dēļ.

Reglamentējošo noteikumu sadrumstalotība ir problēma, kuru var novērst tikai Kopienas līmenī ar likumdošanas iniciatīvu. Pašregulācija vai kopregulējums neatrisinātu šo reglamentējošo noteikumu sadrumstalotības problēmu.

Priekšroka ir dodama direktīvai, nevis regulai, jo direktīvas transponēšana ļautu vienmērīgāk īstenot Kopienas tiesības spēkā esošajās valstu līgumtiesībās vai patērētāju kodeksos. Tas nodrošinās dalībvalstīm vajadzīgo rīcības brīvību, lai saglabātu valstī pieņemtos juridiskos jēdzienus un valsts līgumtiesību pamatprincipus, kas atbilst Kopienas likumdošanas iniciatīvas mērķiem. Atšķirībā no regulas, direktīvas īstenošanas rezultāts var būt vienota un saskaņota tiesību aktu kopuma izveide valstu līmenī, ko tirgotāji varēs vieglāk piemērot un interpretēt, valsts iestādes — vieglāk ieviest un kas vairāk būs saskaņā ar subsidiaritātes principu.

4. **IETEKME UZ BUDŽETU**

Izmaksās, kas saistītas ar nākotnē izveidojamo komiteju negodīgu noteikumu jautājumos, ir ietverta viena ierēdņa alga EUR 117 000 apmērā komiteju procedūras atbalstīšanai. Minētajās izmaksās ir ietvertas arī izmaksas, kas saistītas ar plenārsesiju, kurā piedalās viens dalībnieks no katras no 27 dalībvalstīm, un izmaksas, kas saistītas

ar trim gadā plānotajām sanāksmēm (katra novērtēta EUR 20 000 apmērā).

5. PĀRBAUDE UN PĀRSKATĪŠANA

• Vienkāršošana

Priekšlikums paredz tiesību aktu vienkāršošanu.

Priekšlikums būtiski vienkāršo patērētāju *acquis*. Apvienojot četras direktīvas vienā, tas sistemātiski regulē to kopīgās iezīmes un novērš atkārtosanos un neatbilstības. Priekšlikums, piemēram, konsekventi reglamentē tādas kopīgas iezīmes kā kopīgas definīcijas, būtiskā informācija, kas sniedzama pirms līguma noslēgšanas, un noteikumi par pārdošanas līgumiskajiem aspektiem, kas pašlaik ir izklaidēti vairākās direktīvās.

Priekšlikums ir ietverts Komisijas pastāvīgajā programmā *acquis communautaire* atjaunināšanai un vienkāršošanai un Komisijas darba un likumdošanas programmā ar atsauces numuru 2008/SANCO/001.

• Spēkā esošo tiesību aktu atcelšana

Ja priekšlikumu pieņems, būs jāatceļ spēkā esošie tiesību akti.

• Pārbaude, pārskatīšana un turpināmība

Priekšlikumā ietverta pārskatīšanas klauzula.

• Atbilstības tabula

Dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai valsts noteikumi, ar kuriem transponē direktīvu, kā arī jāiesniedz minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabula.

• Eiropas Ekonomikas zona

Ar priekšlikumu ierosinātais tiesību akts ir par jautājumu, kas skar Eiropas Ekonomikas zonu, tādēļ tas jāattiecinā uz EEZ.

• Sīkaks priekšlikuma skaidrojums

I nodaļā ir ietvertas definīcijas, piemēram, “patērētājs” un “tirgotājs”, un noteikts pilnīgas saskaņošanas princips.

II nodaļā ir ietverta būtiskā informācija, ko tirgotājiem ir pienākums sniegt pirms visu veidu patērētāju līgumu noslēgšanas, un paredzēts pienākums sniegt informāciju par starpniekiem, kuri slēdz līgumus patērētāju vārdā. III nodaļā, kura piemērojama tikai distanču līgumiem un līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, konsekventi paredzētas konkrētas prasības par informācijas sniegšanu un reglamentētas atteikuma tiesības (termiņš, izmantošana un rezultāti). Tajā minēta arī standarta atteikuma veidlapa, kas pievienota I pielikuma B daļā.

IV nodaļā precizēti Direktīvas 99/44/EK noteikumi. Tajā saglabāts princips, ka tirgotājs ir atbildīgs attiecībā pret patērētāju divus gadus, ja preces neatbilst līgumā noteiktajam. Tajā ietverts jauns noteikums, kas paredz, ka zaudējumu vai kaitējuma

risks precēm tiek pārnesta uz patērētāju tikai tad, ja šis patērētājs vai viņa izraudzīta trešā persona, kas nav pārvadātājs, ir ieguvis šīs preces savā īpašumā.

V nodaļā plaši atspoguļoti Direktīvas 93/13/EEK noteikumi. Tā piemērojama negodīgiem līguma noteikumiem, kas nav individuāli pārrunāti, piemēram, standarta līguma noteikumi. Negodīgi noteikumi ir tādi noteikumi, kas rada ievērojamu nelīdzsvarotību patērētāju un tirgotāju tiesībās un pienākumos un nav saistoši patērētājiem. Lai nodrošinātu juridisku noteiktību, direktīvā ir ietverti divi negodīgu noteikumu saraksti. II pielikumā ir ietverts tādu noteikumu saraksts, kurus visos apstākļos uzskata par negodīgiem. III pielikumā ir ietverts tādu noteikumu saraksts, kurus uzskata par negodīgiem līdz brīdim, kad tirgotājs ir pierādījis pretējo. Šie paši saraksti ir piemērojami visās dalībvalstīs, un tos drīkst grozīt tikai, izmantojot direktīvā paredzēto komiteju procedūru.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par patērētāju tiesībām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,
ņemot vērā Komisijas priekšlikumu¹,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,
rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru³,
tā kā:

- (1) Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvā 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām⁴, Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvā 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁵, Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvā 97/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem⁶, Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām⁷ ir paredzētas dažādas patērētāju līgumtiesības.
- (2) Minētās direktīvas ir pārskatītas, ņemot vērā apkopoto pieredzi, lai vienkāršotu un atjauninātu piemērojamus noteikumus, svītrotu pretrunīgos un iekļautu trūkstošos noteikumus. Pārskatīšana ir apliecinājusi, ka ir lietderīgi aizstāt minētās četras direktīvas ar šo vienu direktīvu. Šajā direktīvā attiecīgi jānosaka standarta noteikumi par kopīgajiem aspektiem un nav jāietver iepriekšējās direktīvās noteiktais minimālas saskaņošanas nosacījums, saskaņā ar ko dalībvalstis varēja paturēt spēkā vai pieņemt stingrākus valsts noteikumus.
- (3) Līguma 153. panta 1. punkts un 3. panta a) apakšpunkts paredz, ka Kopienai jāveicina augsts patērētāju aizsardzības līmenis, pieņemot pasākumus saskaņā ar Līguma 95. pantu.
- (4) Saskaņā ar Līguma 14. panta 2. punktu iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču un pakalpojumu brīva aprīte un brīvība veikt

---

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

³ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁴ OV L 372, 31.12.1985., 31. lpp.

⁵ OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.

⁶ OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/64/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp).

⁷ OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.

uzņēmējdarbību. Ir jāaskaņo konkrēti patērētāju līgumtiesību aspekti, lai patērētājiem izveidotu reālu iekšējo tirgu, atrodot pareizo samēru starp augstu patērētāju aizsardzības līmeni un uzņēmumu konkurētspēju, vienlaikus nodrošinot subsidiaritātes principa ievērošanu.

- (5) Patērētāji pilnībā neizmanto iespējas, ko sniedz pārrobežu distances pārdošana, kam būtu jābūt vienam no galvenajiem iekšējā tirgus izveides reālajiem rezultātiem. Salīdzinājumā ar iekšzemes distances pārdošanas būtisko pieaugumu pēdējos gados pārrobežu distances pārdošanas pieaugums ir bijis neliels. Sevišķi lielas atšķirības ir vērojamas tirdzniecības darījumiem internetā, kam ir liels turpmākas izaugsmes potenciāls. Līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām (tiešā pārdošana), attīstības potenciālu pārrobežu valstīs ierobežo vairāki faktori, piemēram, atšķirīgie valstu noteikumi patērētāju aizsardzības jomā, kuri nozares pārstāvjiem jāievēro. Salīdzinājumā ar iekšzemes tiešās pārdošanas pieaugumu pēdējos gados, it īpaši pakalpojumu nozarē (piemēram, komunālie pakalpojumi), to patērētāju skaits, kuri izmanto šo pārrobežu tirdzniecības veidu, ir palicis nemainīgs. Reaģējot uz jaunām uzņēmējdarbības iespējām daudzās dalībvalstīs, maziem un vidējiem uzņēmumiem (ieskaitot individuālos uzņēmējus) vai tiešās pārdošanas uzņēmumu aģentiem vajadzētu aktīvāk meklēt uzņēmējdarbības iespējas citās dalībvalstīs, it īpaši pierobežas reģionos. Tāpēc patērētāju informācijas pilnīga saskaņošana un atteikuma tiesības distances līgumos un līgumos, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, sekmēs iekšējā tirgus labāku darbību starp uzņēmējiem un patērētājiem.
- (6) Dalībvalstu tiesību aktos, kas attiecas uz patērētāju līgumiem, ir ievērojamas atšķirības, kas var radīt būtiskus konkurences traucējumus un šķēršļus iekšējā tirgus sekmīgai darbībai. Kopienas tiesību aktos, kuri pašlaik ir spēkā attiecībā uz distances līgumiem vai līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, attiecībā uz patēriņa precēm un garantijām un uz negodīgiem līguma noteikumiem, ir noteikti minimālie standarti tiesību aktu saskaņošanai, kas ļauj dalībvalstīm vajadzības gadījumā paturēt spēkā vai ieviest stingrākus pasākumus, lai savā teritorijā nodrošinātu patērētāju tiesību aizsardzību augstākā līmenī. Turklāt dažādās direktīvās daudzi jautājumi ir reglamentēti nekoncekventi vai vispār netiek pieminēti. Šos jautājumus dažādās dalībvalstīs risina atšķirīgi. Līdz ar to valstu noteikumi, ar kuriem īsteno direktīvas par patērētāju līgumtiesībām, būtiski atšķiras.
- (7) Šīs atšķirības rada būtiskus šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, un tas ietekmē uzņēmumus un patērētājus. Uzņēmumiem, kuri vēlas uzsākt pārrobežu tirdzniecību, lai pārdotu preces vai sniegtu pakalpojumus, palielinās atbilstības nodrošināšanas izmaksas. Sadrumstalotība arī mazina patērētāju uzticēšanos iekšējā tirgū. Nelabvēlīgo ietekmi uz patērētāju uzticēšanos vēl vairāk pastiprina nevienāda patērētāju aizsardzības līmenis Kopienā. Šī problēma ir sevišķi asa, ņemot vērā jaunākās tirgus attīstības tendences.
- (8) Regulējuma galveno aspektu pilnīga saskaņošana būtiski stiprinās juridisku noteiktību gan patērētājiem, gan uzņēmējiem. Gan patērētāji, gan uzņēmēji varēs paļauties uz vienotu reglamentējošo noteikumu sistēmu, kura būs balstīta uz skaidri definētiem juridiskiem jēdzieniem, kas reglamentē konkrētus aspektus attiecībā uz līgumu noslēgšanu starp uzņēmumiem un patērētājiem Kopienā. Rezultāts būs noteikumu sadrumstalotības radīto šķēršļu novēršana un iekšējā tirgus izveide šajā teritorijā. Šos šķēršļus var novērst, tikai nosakot vienotus noteikumus Kopienas līmenī. Turklāt patērētājiem tiks nodrošināta patērētāju tiesību aizsardzība vienmērīgi augstā līmenī visā Kopienā.

- (9) Jomai, kuru saskaņo šī direktīva, jāattiecas uz konkrētiem aspektiem līgumu slēgšanā starp uzņēmumiem un patērētājiem. Tie ir noteikumi par informāciju, kas jāsniedz pirms līguma noslēgšanas un līguma izpildes laikā, par atteikuma tiesībām distancēs līgumos un līgumos, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, par patērētāju tiesībām saistībā ar pārdošanas līgumiem un par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos.
- (10) Šīs direktīvas noteikumi neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 593/2008, kas piemērojama līgumsaistībām (Roma I)⁸.
- (11) Spēkā esošajos Kopienas tiesību aktos par patēriņa finanšu pakalpojumiem ir daudz noteikumu attiecībā uz patērētāju aizsardzību. Tāpēc šīs direktīvas noteikumi attiecas uz līgumiem, kuri ir saistīti ar finanšu pakalpojumiem, tikai tik lielā mērā, cik ir vajadzīgs, lai nodrošinātu trūkstošos noteikumus.
- (12) Jaunajai distancēs līguma definīcijai jāattiecas uz visiem gadījumiem, kad pārdošanas un pakalpojumu līgumus noslēdz, izmantojot tikai vienu vai vairākus distancēs saziņas līdzekļus (piemēram, pasta pasūtījuma kuponu, internetu, telefonu vai telefaksu). Tas nodrošinātu vienādus darbības noteikumus visiem uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar distancēs pārdošanu. Tas uzlabotu arī juridisko noteiktību salīdzinājumā ar pašlaik spēkā esošo definīciju, saskaņā ar kuru jābūt organizētai distancēs pārdošanas shēmai, kuras darbību līdz līguma noslēgšanas brīdim nodrošina tirgotājs.
- (13) Distancēs līguma definīcijā nebūtu būtiski ietvert konkrētos apstākļus, kādos izdarīts piedāvājums vai pārrunāts līgums. Patērētāju aizsardzību nedrīkst mazināt fakts, ka tirgotājs tikai reizēm nodarbojas ar distancēs pārdošanu vai ka viņš izmanto organizētu shēmu, kurā darbību nodrošina trešā persona, (piemēram, tiešsaistes platformu). Tāpat par distancēs līgumu uzskatāms līgums par darījumu, kas pārrunāts divpusējā tirgotāja un patērētāja sarunā ārpus uzņēmuma telpām, ja šis līgums pēc tam noslēgts, izmantojot tikai distancēs saziņas līdzekļus (piemēram, internetu vai telefonu). Vienkāršāka definīcija veicinās juridisko noteiktību tirgotājiem un pasargās tos no negodīgas konkurences.
- (14) Līgums, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, jādefinē kā līgums, kas noslēgts, tirgotājam un patērētājam vienlaikus fiziski klātesot, ārpus uzņēmuma telpām, piemēram, patērētāja mājās vai darbavietā. Atrodoties ārpus uzņēmuma telpām, patērētāji jūt psiholoģisku spiedienu neatkarīgi no tā, pēc kuras puses līguma ir noticis tirgotāja apmeklējums. Turklāt, lai novērstu noteikumu apiešanu gadījumos, kad pie patērētājiem vēršas ārpus uzņēmuma telpām, līgums, kurš pārrunāts, piemēram, pie patērētāja mājās, bet noslēgts veikalā, uzskatāms par līgumu, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām.
- (15) Par uzņēmuma telpām jāuzskata arī ikviena veida telpas (piemēram, veikali vai kravas automašīnas), kuras tirgotājs izmanto kā pastāvīgu vietu uzņēmējdarbības veikšanai. Tirgus būdas un stendi gadatirgos jāuzskata par uzņēmuma telpām arī tad, ja tirgotājs tās izmanto īslaicīgi. Citas telpas, kuras tirgotājs tikai īrē uz neilgu laiku un kurās nav iekārtots viņa birojs (piemēram, viesnīcas, restorāni, konferenču zāles, kinoteātri, ko īrē tirgotāji, kuriem tur nav iekārtots birojs), nav uzskatāmas par uzņēmuma telpām. Tāpat par uzņēmuma telpām nav uzskatāmas visu veidu sabiedriskās telpas, ieskaitot sabiedrisko transportu vai citas sabiedriskās vietas, un privāti mājokļi vai darbavietas.

---

⁸ OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.

- (16) Pastāvīga informācijas nesēja definīcijā it īpaši jāietver dokumenti papīra formātā, USB atmiņas kartes, CD-ROM, DVD, atmiņas kartes un cietais disks datorā, kurā glabā elektronisko pastu vai *pdf* datni.
- (17) Jānodrošina, ka patērētājiem ir tiesības saņemt informāciju pirms līguma noslēgšanas. Tomēr tirgotājiem šāda informācija nebūtu jānodrošina gadījumos, kad tā jau skaidri saprotama no konteksta informācijas. Piemēram, veicot darījumu uzņēmuma telpās, no konteksta informācijas var būt skaidrs, kādas ir attiecīgā produkta galvenās īpašības, tirgotāja identitāte un piegādes kārtība. Distances darījumos un darījumos ārpus uzņēmuma telpām tirgotājam vienmēr ir pienākums sniegt informāciju par maksāšanas kārtību, piegādi, izpildi un sūdzību izskatīšanas kārtību, jo tas var nebūt skaidrs no konteksta informācijas.
- (18) Jāparedz pienākums tirgotājiem iepriekš informēt patērētājus par iespējamām apstākļiem, kad patērētājam var nākties iemaksāt tirgotājam pirmo iemaksu, piemēram, par apstākļiem, kādos uz patērētāja kredītkartes vai debetkartes var tikt nobloķēta kāda summa.
- (19) Rīkojot atklātas izsoles, izsolītājs, ņemot vērā šā pārdošanas veida raksturu un tradīcijas, drīkst neatklāt tā tirgotāja fizisko adresi un identitāti, kura vārdā viņš pārdod preces, aizstājot šo informāciju ar saviem kontaktdatiem.
- (20) Patērētājam jāzina, vai viņš slēdz līgumu ar tirgotāju vai ar starpnieku, kurš rīkojas cita patērētāja uzdevumā, jo pēdējā gadījumā uz patērētāju var neattiekties šajā direktīvā paredzētā aizsardzība. Tāpēc šim starpniekam jāinformē šis patērētājs par minēto faktu un no tā izrietošajām sekām. Jēdzienā “starpnieks” nebūtu jāietver tiešsaistes tirdzniecības platformas, kur līgumu neslēdz kādas citas puses vārdā vai uzdevumā.
- (21) Distances līgumu gadījumā prasības par informācijas sniegšanu attiecīgi jāpielāgo, ņemot vērā konkrētu saziņas līdzekļu lietošanas tehniskos ierobežojumus, piemēram, zīmju skaita ierobežojumi uz dažu mobilo tālruņu ekrāna vai televeikala raidlaika ierobežojumi. Šajā gadījumā tirgotājam jāievēro minimālās prasības par informācijas sniegšanu un jānorāda patērētājam cits informācijas avots, piemēram, informējot patērētāju par bezmaksas tālruņa numuru vai hiperteksta saiti uz tā tirgotāja tīmekļa vietni, kurā attiecīgā informācija ir tieši un viegli pieejama.
- (22) Distances pārdošanā patērētājs nevar precīzi apskatīt pirms līguma noslēgšanas, tādēļ viņam jānodrošina atteikuma tiesības, kas viņam ļauj noskaidrot šīs preces īpašības un kā tā darbojas.
- (23) Pašlaik dažādās dalībvalstīs, kā arī distances līgumos un līgumos, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, noteiktie atteikuma termiņi ir atšķirīgi, un tas rada juridisku neskaidrību un atbilstības izmaksas. Visos distances līgumos un līgumos, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, būtu jāpiemēro vienāds atteikuma termiņš.
- (24) Lai nodrošinātu juridisku noteiktību, šajā direktīvā paredzēto termiņu noteikšanā ir lietderīgi piemērot Padomes 1971. gada 3. jūnija Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus⁹. Tāpēc jāsaprot, ka visi šajā direktīvā paredzētie termiņi ir izteikti kalendāra dienās.
- (25) Noteikumi par distances līgumiem neskar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu

---

⁹ OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) 9. un 11. pantā paredzētos noteikumus par e-līgumu noslēgšanu un elektronisko pasūtījumu izdarīšanu.

- (26) Gadījumos, kad patērētājs pasūta vairāk nekā vienu preci no viena un tā paša tirgotāja, šim patērētājam jābūt nodrošinātām atteikuma tiesībām par katru no šīm precēm. Ja preces piegādā atsevišķi, atteikuma termiņš sākas brīdī, kad patērētājs ir ieguvis katru atsevišķo preci savā īpašumā. Gadījumos, kad preci piegādā dažādās partijās vai daļām, atteikuma termiņš sākas brīdī, kad patērētājs vai trešā persona, kuru izraudzījies patērētājs, ir ieguvis savā īpašumā pēdējo partiju vai pēdējo preces daļu.
- (27) Ja tirgotājs pirms distances līguma vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma noslēgšanas nav informējis patērētāju par atteikuma tiesībām, atteikuma termiņš jāpagarina. Tomēr, lai ilgtermiņā nodrošinātu juridisku noteiktību, jāievieš trīs mēnešu noilguma termiņš ar nosacījumu, ka tirgotājs ir pilnībā izpildījis savas līgumsaistības. Uzskata, ka tirgotājs ir pilnībā izpildījis savas līgumsaistības, ja ir piegādātas preces vai ja pilnībā ir izpildīti pakalpojumi, ko pasūtījis patērētājs.
- (28) Atšķirības atteikuma tiesību izmantošanas veidā rada izmaksas uzņēmumiem, kuri veic pārrobežu pārdošanu. Saskaņotas standarta atteikuma veidlapas ieviešana patērētāju lietošanai vienkāršotu atteikuma procesu un ieviestu juridisku noteiktību. Minēto iemeslu dēļ dalībvalstīm būtu jāatturas pievienot jebkādas papildu prasības visā Kopienā izmantojamajai standarta veidlapai, piemēram, attiecībā uz fonta lielumu.
- (29) Pieredze liecina, ka daudzi patērētāji un tirgotāji dod priekšroku saziņai, izmantojot tirgotāja tīmekļa vietni, tādēļ tirgotājiem būtu jānodrošina iespēja patērētājam piedāvāt iespēju aizpildīt atteikuma veidlapu tīmeklī. Šādā gadījumā tirgotājs bez vilcināšanās elektroniski nosūtītu apstiprinājumu par atteikuma veidlapas saņemšanu.
- (30) Atteikuma gadījumā tirgotājam būtu pienākums atmaksāt visus maksājumus, kas saņemti no patērētāja, ieskaitot maksājumus, ar kuriem segti tirgotāja izdevumi par preču piegādi patērētājam.
- (31) Daži patērētāji izmanto atteikuma tiesības pēc tam, kad lietojuši preces ilgāk, nekā būtu nepieciešamas, lai noskaidrotu šo preču īpašības un kā tās darbojas. Šādā gadījumā patērētājam būtu jāatbild par šo preču jebkāda veida vērtības mazināšanos. Lai noskaidrotu preces īpašības un kā tā darbojas, patērētājam būtu jārīkojas vai jāizmēģina prece tieši tāpat, kā viņam būtu atļauts to darīt veikalā. Piemēram, patērētājam būtu tikai jāuzlaiko apģērbs, bet viņš nedrīkstētu to valkāt. Lai nodrošinātu atteikuma tiesību efektīvu realizēšanu pakalpojumu līgumos, it īpaši attiecībā uz remontdarbiem, kuri nav steidzami un par kuriem patērētāji mājās var tikt pakļauti lielam pārdevēju spiedienam, kam tūlīt seko pakalpojuma izpilde, pirms beidzies atteikuma termiņš, patērētājiem nebūtu jāsedz šāda pakalpojuma izmaksas.
- (32) Lai novērstu gadījumus, kad tirgotājs atmaksā naudu patērētājam, kurš nav nosūtījis preces atpakaļ, jāparedz prasība patērētājam nosūtīt preces atpakaļ ne vēlāk kā četrpadsmit dienas pēc tirgotāja informēšanas par atteikuma lēmumu.
- (33) Jānosaka konkrēti izņēmumi no atteikuma tiesībām, piemēram, gadījumos, kad atteikuma tiesības nebūtu atbilstošas, ņemot vērā konkrētā produkta īpašības. Šāds izņēmums piemērojams, piemēram, vīnam, ko piegādā ilgu laiku pēc līguma noslēgšanas spekulatīvos nolūkos, kad vērtība ir cieši saistīta ar tirgus svārstībām (*vin en primeur*).

- (34) Turklāt attiecībā uz distances līgumiem par tādu pakalpojumu sniegšanu, kuru izpilde sākas atteikuma termiņā (piemēram, datu datnes, kuras patērētājs lejupielādē šajā laikā), nebūtu godīgi ļaut patērētājam atteikties pēc tam, kad patērētājs pilnībā vai daļēji izmantojis šo pakalpojumu. Tāpēc patērētājam būtu jāzaudē atteikuma tiesības brīdī, kad sākas pakalpojuma izpilde ar patērētāja iepriekš skaidri paustu piekrišanu.
- (35) Komisija ir konstatējusi dažas galvenās patērētāju problēmas mājokļu labiekārtošanas nozarē, kad uz patērētājiem tiek izdarīts liels spiediens par dārgu remontdarbu pasūtījumu izdarīšanu. Jāprecizē informēšanas un atteikuma noteikumu darbības joma un jāattiecinā šie noteikumi arī uz minētā veida līgumiem. No distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtu līgumu piemērojamajiem informēšanas un atteikuma tiesību noteikumu darbības jomas būtu jāizslēdz tikai ar nekustamo īpašumu saistīto tiesību pārrakstīšanas līgumi.
- (36) Dažiem pakalpojumiem, kuri ir saistīti ar izmitināšanu, transportu un brīvā laika pasākumiem, atteikuma tiesību piemērošana var būt neatbilstoša. Attiecīgo līgumu noslēgšana ir saistīta arī ar to, ka tirgotājs ieplāno resursus, kurus viņam varētu būt grūti nodrošināt gadījumos, kad piemēro atteikuma tiesības. Tāpēc uz šiem distances līgumiem nebūtu jāattiecinā noteikumi par patērētāju informēšanu un atteikuma tiesībām.
- (37) Vienkāršošanas un juridiskās noteiktības labad atteikuma tiesības jāpiemēro visu veidu līgumos, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, izņemot stingri noteiktos apstākļos, kurus var viegli pierādīt. Tāpēc atteikuma tiesības nebūtu jāpiemēro steidzamiem remontiem patērētāja mājās, kad šādas atteikuma tiesības būtu nesavietojamas ar ārkārtas stāvokli, un lielveikalu piedāvājumiem pakalpojumiem preču piegādei mājās, kas ļauj patērētājiem lielveikala tīmekļa vietnē izvēlēties pārtiku, dzērienus un citas preces, kuras ir paredzētas tūlītējam pašu patēriņam, un saņemt tās mājās. Šīs preces nav dārgas, un patērētāji tās pērk regulāri ikdienas patēriņam vai ikdienas lietošanai saimniecībā, tāpēc uz tām nebūtu jāattiecinā atteikuma tiesības. Galvenās grūtības, ar kurām sastopas patērētāji, un galvenais strīdu cēlonis ar tirgotājiem ir saistīts ar preču piegādi, ieskaitot preces, kuras pazūd vai transportēšanas laikā tiek sabojātas, kā arī novēlotu un nepilnīgu piegādi. Tāpēc ir lietderīgi precizēt un saskaņot valstu noteikumus par piegādi uz par riska nodošanu.
- (38) Pārdodot preces patērētājiem, tās var piegādāt dažādi. Lai ņemtu vērā šīs dažādās piegādes iespējas, vajadzīgo elastīgumu nodrošinās tikai noteikumi, no kuriem var brīvi atkāpties. Patērētājiem jābūt aizsargātiem pret jebkādu zaudējumu risku vai risku, ka precēm, kad tirgotājs organizē to transportēšanu, tiktu nodarīts kaitējums. Jaunie noteikumi par riska nodošanu nebūtu jāpiemēro gadījumos, kas patērētāji bez attaisnojoša iemesla novilcina preču iegūšanu īpašumā (piemēram, kad preces netiek izņemtas pastā termiņā, ko pasts norādījis). Šādos apstākļos patērētājiem būtu jāuzņemas zaudējumu vai bojājumu risks pēc piegādes laika, par ko patērētājs bija vienojies ar tirgotāju.
- (39) Jānosaka, ka tirgotājs ir atbildīgs attiecībā pret patērētāju, ja preces neatbilst līgumā noteiktajam. Uzskatāms, ka preces atbilst līgumā noteiktajam, ja tās atbilst vairākiem nosacījumiem galvenokārt attiecībā uz šo preču īpašībām. Preču kvalitāte un darbība, ko patērētāji var pamatot prasīt, *inter alia* būs cieši saistīta ar to, vai šīs preces ir jaunas vai lietotas un ar šo preču paredzēto lietošanas ilgumu.
- (40) Ja preces neatbilst līgumā noteiktajam, pirmkārt, patērētājam jābūt nodrošinātai iespējai prasīt, lai tirgotājs preces salabo vai samaina tās pēc tirgotāja paša izvēles, izņemot gadījumus, kad tirgotājs pierāda, ka šādi aizsardzības līdzekļi ir prettiesiski,

nav reāli vai ir saistīti ar tirgotāja nesamērīgiem ieguldījumiem. Tirgotāja ieguldījumi jānosaka objektīvi, ņemot vērā izmaksas, kas rodas tirgotājam, novēršot neatbilstības, un preču vērtību, kā arī to, cik būtiskas ir neatbilstības. Rezerves daļu trūkums nebūtu uzskatāms par attaisnojošu iemeslu tirgotāja nespējai novērst neatbilstības piemērotā termiņā vai bez nesamērīgiem ieguldījumiem.

- (41) Patērētājam nebūtu jāsedz izdevumi, kas saistīti ar neatbilstību novēršanu, it īpaši sūtīšanas, darba un materiālu izmaksas. Turklāt patērētājiem nebūtu jākompensē tirgotājam izdevumi saistībā ar tādu preču lietošanu, kurām ir defekts.
- (42) Gadījumos, kad tirgotājs ir atteicies novērst neatbilstības vai kad tirgotājam vairāk nekā vienu reizi nav izdevies novērst šādas neatbilstības, patērētājam būtu jābūt tiesībām brīvi izvēlēties kādu no iespējamiem neatbilstību novēršanas veidiem. Tirgotāja atteikšanās var būt skaidri formulēta vai netieši pausta, un pēdējā gadījumā tas nozīmē, ka tirgotājs neatbild vai ignorē patērētāja prasību novērst neatbilstības.
- (43) Saskaņā ar Direktīvu 1999/44/EK dalībvalstis var noteikt laiku vismaz divus mēnešus, kad patērētājam jāinformē tirgotājs par neatbilstībām. Atšķirīgie transponēšanas tiesību akti ir radījuši šķēršļus tirdzniecībai. Tāpēc šis ar regulējumu saistītais risinājums ir jāsvītro un jāuzlabo juridiskā noteiktība, nosakot par pienākumu patērētājiem informēt tirgotāju par neatbilstību divos mēnešos pēc tās atklāšanas.
- (44) Daži tirgotāji vai ražotāji piedāvā patērētājiem tirdzniecības garantijas. Lai nodrošinātu to, ka patērētāji netiek maldināti, tirdzniecības garantijām būtu jāietver konkrēta informācija, ieskaitot šo garantiju ilgumu, teritoriālo piemērošanu un paziņojumu, ka šī garantija neietekmē patērētāja likumīgās tiesības.
- (45) Nav nepieciešams aizsargāt patērētājus pret negodīgiem līguma noteikumiem, kas nav individuāli pārrunāti, piemēram, standarta līguma noteikumi. Normatīvie akti par negodīgiem noteikumiem nebūtu jāattiecina uz noteikumiem, kuriem patērētājs ir piekritis pēc pārrunām. Par pārrunām nebūtu uzskatāmi gadījumi, kad patērētājam dod iespēju izvēlēties kādus no vairākiem līguma noteikumiem, kurus izstrādājis tirgotājs vai kurus tirgotājā vārdā izstrādājusi kāda trešā persona.
- (46) Normatīvie akti par negodīgiem noteikumiem nebūtu jāattiecina uz līguma noteikumiem, kuri tieši vai netieši ietver dalībvalstu obligātas tiesību normas, kas atbilst Kopienas tiesību aktiem. Tāpat nebūtu jāveic negodīguma pārbaude noteikumiem, kuri ietver to starptautisko konvenciju principus vai noteikumus, kam ir pievienojušās dalībvalstis vai Kopiena, it īpaši transporta jomā.
- (47) Patērētāju līgumiem jābūt izstrādātiem vienkāršā, skaidri saprotamā valodā, un tiem jābūt salasāmiem. Tirgotājiem, izstrādājot līguma noteikumus, jābūt iespējai brīvi izvēlēties fonta veidu vai lielumu. Patērētājam jānodrošina iespēja izlasīt līguma noteikumus pirms līguma noslēgšanas. Šāda iespēja jādod patērētājam, pēc viņa lūguma nodrošinot viņam līguma noteikumus (uzņēmuma telpās noslēgtiem līgumiem) vai darot šos noteikumus pieejamus citā veidā (piemēram, distances līgumu gadījumā — tirgotāja tīmekļa vietnē), vai pievienojot standarta noteikumus pasūtījuma veidlapai (līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām). Tirgotājam jāsaņem patērētāja skaidri pausta piekrišana par jebkuru maksājumu papildus samaksai par tirgotāja galvenajām līgumsaistībām. Būtu jāaizliedz gūt piekrišanu, izmantojot dažādus mārketinga paņēmienus, izsūtot sūtījumus ar tiesībām atteikties, piemēram jau iepriekš atzīmētas ailes tiešsaistē.
- (48) Novērtējot godprātību, būtu īpaši jāpievērš uzmanība tam, cik spēcīgās pozīcijās atradusies katra no līgumslēdzējām pusēm attiecībā uz to, vai patērētājs ir jutis

spiedienu piekrist noteikumiem un vai preces vai pakalpojumi ir pārdoti vai piegādāti pēc patērētāja īpaša pasūtījuma. Tirgotāju var uzskatīt par godprātīgu, ja tas izturas godīgi un līdzvērtīgi pret otru līgumslēdzēju pusi, kuras likumīgās intereses tam jāņem vērā.

- (49) Piemērojot šo direktīvu, nevērtē to noteikumu godīgumu, kuri apraksta galveno līguma priekšmetu, vai piegādāto preču vai pakalpojumu kvalitātes/cenas attiecību, izņemot gadījumus, kad šie noteikumi neatbilst pārredzamības prasībām. Galvenais līguma priekšmets un kvalitātes/cenas attiecība tomēr būtu jāņem vērā, vērtējot citu noteikumu godīgumu. Piemēram, apdrošināšanas līgumos noteikumus, kas skaidri nosaka vai ierobežo apdrošināto risku un apdrošinātāja atbildību, nevajadzētu pakļaut šādam novērtējumam, jo šos ierobežojumus ņem vērā, aprēķinot prēmiju, kuru maksā patērētājs.
- (50) Lai nodrošinātu juridisku noteiktību un uzlabotu iekšējā tirgus darbību, direktīvā būtu jāietver divi negodīgu noteikumu saraksti. II pielikumā ir ietverts tādu noteikumu saraksts, kuri visos apstākļos uzskatāmi par negodīgiem. III pielikumā ir ietverts tādu noteikumu saraksts, kuri uzskatāmi par negodīgiem līdz brīdim, kad tirgotājs ir pierādījis pretējo. Šie saraksti piemērojami visās dalībvalstīs.
- (51) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹⁰.
- (52) Komisijai it īpaši jāpiešķir pilnvaras grozīt II un III pielikumu par līguma noteikumiem, kuri uzskatāmi par negodīgiem vai kurus par tādiem uzskata nosacīti. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (53) Komisijai pilnvaras grozīt II un III pielikumu jāizmanto, lai nodrošinātu normatīvo aktu par negodīgiem noteikumiem konsekvētu īstenošanu, papildinot minētos pielikumus ar līguma noteikumiem, kuri jebkuros apstākļos uzskatāmi par negodīgiem vai kurus uzskata par negodīgiem līdz brīdim, kad tirgotājs ir pierādījis pretējo.
- (54) Dalībvalstis var izmantot jebkādas valsts līgumtiesību koncepcijas, kas atbilst noteiktajam mērķim, ka negodīgi līguma noteikumi nav saistoši patērētājam.
- (55) Dalībvalstīm jānodrošina, ka to tiesu un administratīvo iestāžu rīcībā ir adekvāti un efektīvi līdzekļi, lai novērstu turpmāku negodīgu noteikumu piemērošanu patērētāju līgumos.
- (56) Saskaņā ar Līgumu šajā direktīvā paredzēts augsts patērētāju aizsardzības līmenis. Šajā direktīvā nav noteikumu, kuri neļautu tirgotājiem piedāvāt patērētājiem līguma nosacījumus, kuri nodrošina vēl augstāku aizsardzības līmeni nekā šajā direktīvā paredzētais.
- (57) Personām vai organizācijām, kurām saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem ir likumīgas intereses aizsargāt patērētāju līgumtiesības, jāpiedāvā tiesiskie aizsardzības līdzekļi, ar ko sākt tiesvedību pret negodīgu komercpraksi tiesā vai administratīvā iestādē, kas ir kompetenta pieņemt lēmumus par sūdzībām vai sākt attiecīgu tiesvedību.

---

¹⁰ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- (58) Ir nepieciešams, ka dalībvalstis nosaka sankcijas par šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un tām ir jānodrošina šo sankciju izpilde. Sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (59) Patērētājam nebūtu jāliedz aizsardzība, ko tam paredz šī direktīva. Gadījumos, kad konkrētajam līgumam piemērojams kādas trešās valsts tiesību akts, jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), lai noteiktu, vai patērētājam vēl joprojām tiek nodrošināta šajā direktīvā paredzētā aizsardzība.
- (60) Eiropas Komisija meklēs vispiemērotāko veidu, kā nodrošināt, lai visi patērētāji būtu informēti par savām tiesībām tirdzniecības vietā.
- (61) Nepasūtītu preču pārdošana, kad patērētājiem piegādā nepieprasītas preces un pakalpojumus, ir aizliegta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004¹¹, taču pret to nav paredzēti līgumu tiesiskās aizsardzības līdzekļi, tādēļ ir nepieciešams šajā direktīvā ietvert līgumu tiesiskās aizsardzības līdzekli, lai atbrīvotu patērētāju no jebkādas atlīdzības sniegšanas nepasūtītas piegādes gadījumos.
- (62) Direktīvā 2002/58/EK jau ir reglamentētas nevēlamas komunikācijas un paredzēts augsts patērētāju aizsardzības līmenis. Jāsvīturo Direktīvas 97/7/EK 10. pantā minētie atbilstošie noteikumi par to pašu jautājumu.
- (63) Ir lietderīgi pārskatīt šo direktīvu, ja tiktu konstatēti šķēršļi iekšējā tirgus darbībai. Pēc pārskatīšanas Komisija varētu izstrādāt priekšlikumu grozīt šo direktīvu, kurā varētu paredzēt grozījumus citos patērētāju aizsardzības jomā pieņemtos tiesību aktos, kuri atspoguļo Komisijas patērētāju tiesību aizsardzības politikas stratēģijā pausto apņemšanos pārskatīt *acquis*, lai panāktu patērētāju aizsardzību vienmērīgi augstā līmenī.
- (64) Jāatceļ Direktīva 85/577/EEK, Direktīva 93/13/EEK un Direktīva 97/7/EC, kā arī Direktīva 1999/44/EK.
- (65) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva paredz tikai to, kas vajadzīgs, lai novērstu šķēršļus iekšējā tirgus darbībai un panāktu patērētāju aizsardzību vienmērīgi augstā līmenī.
- (66) Šajā direktīvā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā paredzētās pamattiesības un principi,

---

¹¹ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

I nodaļa

Priekšmets, definīcijas un darbības joma

1. pants *Priekšmets*

Šīs direktīvas mērķis ir veicināt iekšējā tirgus sekmīgu darbību un sasniegt augstu patērētāju aizsardzības līmeni, tuvinot konkrētus aspektus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, kas attiecas uz līgumiem, kuri noslēgti starp patērētājiem un tirgotājiem.

2. pants *Definīcijas*

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “patērētājs” ir jebkura fiziska persona, kura līgumos, uz ko attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- 2) “tirgotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura līgumos, uz ko attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas ir saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, un jebkura persona, kas darbojas tirgotāja vārdā vai uzdevumā;
- 3) “pārdošanas līgums” ir jebkurš līgums par to, ka tirgotājs pārdod preces patērētājam, ieskaitot jebkādus jauktus līgumus, kuri attiecas gan uz precēm, gan pakalpojumiem;
- 4) “preces” ir jebkādi materiāli, pārvietojami priekšmeti, izņemot:
  - a) preces, ko pārdod izpildes procesā vai citādi saskaņā ar tiesību aktu prasībām,
  - b) ūdeni un gāzi, ja tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā,
  - c) elektrību;
- 5) “pakalpojumu līgums” ir jebkurš līgums, izņemot pārdošanas līgumu, ar kuru tirgotājs nodrošina patērētājam pakalpojuma sniegšanu;
- 6) “distances līgums” ir jebkurš pārdošanas vai pakalpojumu līgums, kad tirgotājs, lai noslēgtu šo līgumu, ekskluzīvi izmanto vienu vai vairākus distances saziņas līdzekļus;
- 7) “distances saziņas līdzekļi” ir jebkuri saziņas līdzekļi, kurus bez tirgotāja un patērētāja vienlaicīgas fiziskās klātbūtnes var izmantot, lai noslēgtu līgumu starp šīm pusēm;
- 8) “līgums, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām” ir:
  - a) jebkurš pārdošanas vai pakalpojumu līgums, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, tirgotājam un patērētājam vienlaicīgi fiziski klātesot,

vai jebkurš pārdošanas vai pakalpojumu līgums, par kuru patērētājs tādos pašos apstākļos ir izteicis piedāvājumu, vai

- b) jebkurš pārdošanas vai pakalpojumu līgums, kas noslēgts uzņēmuma telpās, bet pārrunāts ārpus uzņēmuma telpām, tirgotājam un patērētājam vienlaicīgi fiziski klātesot.
- 9) “uzņēmuma telpas” ir:
- a) jebkuras pārvietojamas vai nepārvietojamas mazumtirdzniecības telpas, ieskaitot sezonas mazumtirdzniecības telpas, kurās tirgotājs veic pastāvīgu darbību, vai
  - b) tirgus būdas un stendi gadatirgos, kuros tirgotājs veic pastāvīgu vai īslaicīgu darbību;
- 10) “pastāvīgs informācijas nesējs” ir jebkurš instruments, kas patērētājam vai tirgotājam dod iespēju uzglabāt informāciju, kas adresēta personīgi viņam, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucei par laika posmu, kurš atbilst informācijas mērķiem un kurš ļauj neizmainītā veidā pavairot uzglabāto informāciju;
- 11) “pasūtījuma veidlapa” ir instruments, kurā ir izklāstīti līguma noteikumi un kas patērētājam jāparaksta, lai noslēgtu līgumu ārpus uzņēmuma telpām;
- 12) “produkts” ir jebkura prece vai pakalpojums, ieskaitot nekustamu īpašumu, tiesības un pienākumus;
- 13) “finanšu pakalpojums” ir jebkurš bankas, kredīta, apdrošināšanas, personālo pensiju, ieguldījumu vai maksājumu rakstura pakalpojums;
- 14) “profesionālā rūpība” ir īpašas prasmes un rūpības līmenis, ko var pamatoti prasīt, lai tirgotājs izrādītu patērētājiem, un kurš ir samērīgs ar godīgu tirgus praksi un/vai vispārēju godprātības principu tirgotāja darbības jomā;
- 15) “izsole” ir pārdošanas metode, kad tirgotājs piedāvā preces vai pakalpojumus konkurējošā cenu piedāvāšanas procedūrā, kura var paredzēt arī distances saziņas līdzekļu izmantošanu un kurā augstākās cenas solītājam ir pienākums pirkt attiecīgās preces vai pakalpojumus. Darījums, kas noslēgts, pamatojoties uz nemainīgas cenas piedāvājumu, neskatoties uz patērētājam doto iespēju to noslēgt cenu piedāvāšanas procedūrā, nav izsole;
- 16) “atklāta izsole” ir pārdošanas metode, kad tirgotājs piedāvā preces patērētājiem, kuri personīgi ierodas vai kuriem ir dota iespēja personīgi ierasties izsolē, konkurējošā cenu piedāvāšanas procedūrā, kuru vada izsolītājs un kurā augstākās cenas solītājam ir pienākums pirkt attiecīgās preces;
- 17) “ražotājs” ir preču izgatavotājs, preču importētājs Kopienas teritorijā vai jebkura persona, kas apliecina, ka ir ražotājs, izvietojot uz precēm savu nosaukumu, preču zīmi vai citu atšķirības zīmi;
- 18) “tirdzniecības garantija” ir jebkādas tirgotāja vai ražotāja (“garantētājs”) saistības pret patērētāju atlīdzināt samaksāto cenu vai preces apmainīt, salabot vai citādi novērst nepilnības, ja šīs preces neatbilst līguma noslēgšanas brīdī vai pirms līguma noslēgšanas garantijā vai attiecīgajā reklāmā izklāstītajām specifikācijām;
- 19) “starpnieks” ir tirgotājs, kurš slēdz līgumu patērētāja vārdā vai uzdevumā;

- 20) “papildu līgums” ir līgums, ar kuru patērētājs iegūst preces vai pakalpojumus saistībā ar distances līgumu vai līgumu, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, un šīs preces piegādā vai pakalpojumus nodrošina tirgotājs vai trešā persona, pamatojoties uz šīs trešās personas un tirgotāja savstarpēju vienošanos.

3. pants
Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro pārdošanas un pakalpojumu līgumiem, kuri noslēgti starp tirgotāju un patērētāju, ievērojot tās nosacījumus un tādā mērā, kā noteikts šajā direktīvā.
2. Šo direktīvu piemēro tikai finanšu pakalpojumiem saistībā ar konkrētiem līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, kā paredzēts 8.-20. pantā, negodīgiem noteikumiem līgumos, kā paredzēts 30.-39. pantā, un vispārīgiem noteikumiem, kā paredzēts 40.-46. pantā, saistībā ar 4. pantu par pilnīgu saskaņošanu.
3. Līgumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/47/EK¹² un Padomes Direktīvas 90/314/EEK¹³ darbības joma, piemēro tikai 30.-39. pantu par patērētāju tiesībām attiecībā uz negodīgiem noteikumiem līgumos saistībā ar 4. pantu par pilnīgu saskaņošanu.
4. Direktīvas 5., 7., 9. un 11. pants neskar noteikumus par informēšanas prasībām, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/123/EK¹⁴ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK¹⁵.

4. pants
Pilnīga saskaņošana

Dalībvalstis valsts tiesību aktos nedrīkst paturēt spēkā vai ieviest noteikumus, kuri atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem, tostarp ir stingrāki vai mazāk stingri nekā šajā direktīvā paredzētie noteikumi, kuri nodrošina atšķirīgu patērētāju aizsardzības līmeni.

II nodaļa

Patērētāju informēšana

5. pants
Vispārējās informēšanas prasības

1. Pirms jebkura pārdošanas vai pakalpojumu līguma noslēgšanas tirgotājs nodrošina patērētājam informāciju par šādiem aspektiem, ja tas jau skaidri neizriet no konteksta informācijas:
  - a) produkta galvenās īpašības tādā mērā, kas atbilst saziņas līdzeklim un produktam;

---

¹² OV L 280, 29.10.1994., 83. lpp.

¹³ OV L 158, 21.4.1993., 59. lpp.

¹⁴ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

¹⁵ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

- b) tirgotāja fiziskā adrese un identitāte, piemēram, viņa tirdzniecības nosaukums un vajadzības gadījumā tā tirgotāja fiziskā adrese un identitāte, kura uzdevumā viņš darbojas;
  - c) cena, ieskaitot visus nodokļus, vai, ja produkta īpašību dēļ cenu nevar pamatoti aprēķināt iepriekš, cenas aprēķināšanas veids, kā arī vajadzības gadījumā visi papildu kravas, piegādes vai pasta maksājumi, vai, ja tādus maksājumus nevar pamatoti aprēķināt iepriekš, fakts, ka šādi papildu maksājumi var būt iekasējami;
  - d) informācija par maksāšanas kārtību, piegādi, izpildi un sūdzību izskatīšanas kārtību, ja tā atšķiras no prasībās par profesionālo rūpību minētās kārtības;
  - e) vajadzības gadījumā, vai ir paredzētas atsaukšanas tiesības;
  - f) vajadzības gadījumā, vai ir paredzētas tirdzniecības garantijas, garantijas remonts un kādi ir tā nosacījumi;
  - g) vajadzības gadījumā līguma termiņš vai beztermiņa līguma gadījumā līguma izbeigšanas nosacījumi;
  - h) vajadzības gadījumā līgumā paredzēto patērētāja pienākumu minimālais ilgums;
  - i) vai un ar kādiem nosacījumiem ir paredzēta pirmā iemaksa vai citas finanšu garantijas, ko maksā vai nodrošina patērētājs pēc tirgotāja pieprasījuma.
2. Atklātas izsoles gadījumā 1. punkta b) apakšpunktā minēto informāciju var aizstāt ar izsolītāja fizisko adresi un identitāti.
3. Šā panta 1. punktā minētā informācija ir pārdošanas vai pakalpojumu līguma sastāvdaļa.

6. pants *Informācijas nesniegšana*

1. Ja tirgotājs nav ievērojis informēšanas prasības par 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem papildu maksājumiem, patērētājs nemaksā šos papildu maksājumus.
2. Neskarot 7. panta 2. punktu, 13. un 42. pantu, jebkādas 5. pantā minēto noteikumu nepildīšanas sekas nosaka saskaņā ar attiecīgajā valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem. Dalībvalstis paredz valsts tiesību aktos efektīvus līgumtiesību aizsardzības līdzekļus jebkādiem 5. pantā minēto noteikumu nepildīšanas gadījumiem.

7. pants *Konkrētas informēšanas prasības starpniekiem*

1. Pirms līguma noslēgšanas starpnieks dara zināmu patērētājam, ka tas darbojas kāda cita patērētāja vārdā vai uzdevumā un ka noslēgtais līgums nav uzskatāms par līgumu starp patērētāju un tirgotāju, bet par līgumu, kas noslēgts starp diviem patērētājiem, un tādēļ uz to neattiecas šīs direktīvas darbības joma.
2. Uzskata, ka starpnieks, kurš nepilda 1. pantā paredzēto pienākumu, ir noslēdzis līgumu savā vārdā.
3. Šo pantu nepiemēro atklātām izsolēm.

III nodaļa

Patērētāju informēšana un atteikuma tiesības distances līgumos un līgumos, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām

8. pants Darbības joma

Šo nodaļu piemēro distances līgumiem un līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām.

9. pants Informēšanas prasības distances līgumiem un līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām

Attiecībā uz distances līgumiem un līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, tirgotājs sniedz šādu informāciju, kas ir līguma sastāvdaļa:

- a) 5. un 7. pantā minētā informācija un, atkāpjoties no 5. panta 1. punkta d) apakšpunkta, maksāšanas kārtību, piegādi, izpildi un sūdzību izskatīšanas kārtību visos gadījumos;
- b) gadījumos, kad piemēro atteikuma tiesības, informācija par nosacījumiem un kārtību, kādā izmantojamas atteikuma tiesības saskaņā ar I pielikumu;
- c) tirgotāja uzņēmējdarbības vietas fiziskā adrese, ja tā atšķiras no viņa paša fiziskās adreses (un vajadzības gadījumā tā tirgotāja fiziskā adrese, kura uzdevumā viņš rīkojas), uz kuru patērētājs var adresēt jebkādas sūdzības;
- d) vajadzības gadījumā, vai ir pieejami rīcības kodeksi un kā tos var saņemt;
- e) vajadzības gadījumā, vai ir iespējams un kur vērsties, lai panāktu izlīgumu;
- f) ka līgums tiks noslēgts ar tirgotāju un pēc tā noslēgšanas uz patērētāju attieksies aizsardzība, ko nodrošina šī direktīva.

10. pants Oficiālās prasības līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām

1. Attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, 9. pantā paredzēto informāciju sniedz pasūtījuma veidlapā vienkāršā, skaidri saprotamā valodā, un tai jābūt salasāmai. Pasūtījuma veidlapā ir ietverta I pielikuma B daļā minētā standarta atteikuma veidlapa.
2. Līgums, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, ir spēkā tikai tad, ja patērētājs paraksta pasūtījuma veidlapu un gadījumos, kad pasūtījuma veidlapa nav papīra formātā, saņem pasūtījuma veidlapas kopiju uz kāda cita pastāvīga informācijas nesēja.
3. Dalībvalstis nenosaka nekādas citas oficiālas prasības, izņemot 1. un 2. punktā minētās prasības.

11. pants
Oficiālās prasības distances līgumiem

1. Attiecībā uz distances līgumiem 9. panta a) apakšpunktā paredzēto informāciju sniedz vai dara pieejamu patērētājam pirms līguma noslēgšanas vienkāršā, skaidri saprotamā valodā un tai jābūt salasāmai, atbilstoši izmantotajiem distances saziņas līdzekļiem.
2. Ja tirgotājs piezvana patērētājam, lai noslēgtu distances līgumu, tirgotājs sarunas sākumā ar patērētāju atklāj savu identitāti un minētā zvana komerciālo nolūku.
3. Ja līgumu noslēdz, izmantojot saziņas līdzekli, kurā ir ierobežota telpa un laiks informācijas parādīšanai, tirgotājs pirms šāda līguma noslēgšanas konkrētajā saziņas līdzeklī nodrošina vismaz informāciju par produkta galvenajām īpašībām un kopējo cenu, kā minēts 5. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā. Pārējo 5. un 7. pantā minēto informāciju tirgotājs sniedz patērētājam atbilstošā veidā saskaņā ar 1. punktu.
4. Patērētājs uz pastāvīga informācijas nesēja piemērotā termiņā pēc jebkura distances līguma noslēgšanas un ne vēlāk kā preču piegādes brīdī vai brīdī, kad sākas pakalpojuma izpilde, saņem apstiprinājumu par visiem 9. panta a) līdz f) apakšpunktā minētajiem informācijas aspektiem, izņemot gadījumus, kad informācija patērētājam jau ir sniegta pirms jebkura distances līguma noslēgšanas uz pastāvīga informācijas nesēja.
5. Dalībvalstis nenosaka nekādas citas oficiālas prasības, izņemot 1.-4. punktā minētās prasības.

12. pants
Atteikuma termiņa ilgums un sākums

1. Patērētājs četrpadsmit dienu laikā var atteikties no distances līguma vai līguma, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, nesniedzot nekādu pamatojumu.
2. Līgumam, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, atteikuma termiņš sākas dienā, kad patērētājs paraksta pasūtījuma veidlapu vai, ja pasūtījuma veidlapa nav papīra formātā, dienā, kad patērētājs saņem pasūtījuma veidlapas kopiju uz kāda cita pastāvīga informācijas nesēja.

Distances līgumam par preču pārdošanu atteikuma termiņš sākas dienā, kad patērētājs vai kāda trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko izraudzījies patērētājs, ir ieguvis katru no pasūtītajām precēm savā īpašumā.

Distances līgumam par pakalpojumu sniegšanu atteikuma termiņš sākas dienā, kad noslēgts līgums.
3. Šā panta 1. punktā minētais termiņš ir ievērots, ja patērētājs pirms šā termiņa beigām nosūtījis paziņojumu par atteikuma tiesību izmantošanu.
4. Dalībvalstis neaizliedz līgumslēdzējām pusēm atteikuma termiņā pildīt līgumā noteiktos pienākumus.

13. pants
Informācijas nesniegšana par atteikuma tiesībām

Ja tirgotājs nav sniedzis patērētājam informāciju par atteikuma tiesībām, neievērojot 9. panta 10. punktu, 10. panta 1. punktu un 11. panta 4. punktu, atteikuma termiņš beidzas trīs mēnešos pēc dienas, kad tirgotājs pilnībā izpildījis pārējos līgumā noteiktos pienākumus.

14. pants
Atteikuma tiesību izmantošana

1. Patērētājs informē tirgotāju par atteikuma lēmumu uz pastāvīga informācijas nesēja, paziņojot to tirgotājam saviem vārdiem, vai arī izmantojot standarta atteikuma veidlapu, kā paredzēts I pielikuma B daļā.

Dalībvalstis nenosaka nekādas citas oficiālas prasības, kas būtu piemērojamas minētajai standarta atteikuma veidlapai.
2. Attiecībā uz internetā noslēgtiem distances līgumiem tirgotājs papildus 1. punktā minētajām iespējām var dot patērētājam iespēju aizpildīt standarta atteikuma veidlapu elektroniskā formātā un iesniegt to, nosūtot tirgotāja tīmekļa vietnē. Šādā gadījumā tirgotājs bez vilcināšanās elektroniski nosūta apstiprinājumu par šādas atteikuma veidlapas saņemšanu.

15. pants
Atteikuma tiesību izmantošanas sekas

Izmantojot atteikuma tiesības, tiek izbeigta līgumslēdzēju pušu pienākumu izpilde:

- a) distances līgumā vai līgumā, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, noteikto pienākumu izpilde vai
- b) ārpus uzņēmuma telpām noslēdzama līguma noslēgšana gadījumos, kad piedāvājumu izteicis patērētājs.

16. pants
Tirgotāja pienākumi gadījumos, kad tiek izmantotas atteikuma tiesības

1. Tirgotājs atmaksā jebkuru maksājumu, ko tas saņēmis no patērētāja trīsdesmit dienās no dienas, kad tirgotājs saņem atteikuma paziņojumu.
2. Attiecībā uz pārdošanas līgumiem tirgotājs var aizturēt atmaksājamo summu līdz brīdim, kad ir saņēmis preces atpakaļ vai paņēmis tās no patērētāja vai kad patērētājs ir iesniedzis apliecinājumu par to, ka preces ir nosūtītas atpakaļ, atkarībā no tā, kura darbība tiek izpildīta agrāk.

17. pants
Patērētāja pienākumi gadījumos, kad tiek izmantotas atteikuma tiesības

1. Attiecībā uz pārdošanas līgumiem, kad patērētājs vai pēc viņa lūguma kāda trešā persona ieguvusi preces īpašumā pirms atteikuma termiņa beigām, patērētājs nosūta preces vai nodod tās atpakaļ tirgotājam vai personai, kuru tirgotājs pilnvarojis tās saņemt četrpadsmit dienās no dienas, kad patērētājs paziņojis tirgotājam par

atteikuma tiesību izmantošanu, izņemot gadījumus, kad tirgotājs ir piedāvājis paņemt preces no patērētāja.

Patērētājs sedz tikai tiešās izmaksas par preču nosūtīšanu atpakaļ, izņemot gadījumus, kad tirgotājs ir piekritis segt šīs izmaksas.

2. Patērētājs atbild tikai par preču jebkāda veida vērtības mazināšanos, ja preces izmantotas nevis tāpēc, lai noskaidrotu šo preču īpašības un kā tās darbojas, bet citos nolūkos. Patērētājs neatbild par preču vērtības mazināšanos gadījumos, kad tirgotājs nav to informējis par atteikuma tiesībām saskaņā ar 9. panta b) punktu. Attiecībā uz pakalpojumu līgumiem, uz kuriem attiecas atteikuma tiesības, patērētājs atteikuma termiņā nesedz nekādas izmaksas par sniegtajiem pakalpojumiem ne pilnībā, ne daļēji.

18. pants

Atteikuma tiesību izmantošanas ietekme uz papildu līgumiem

1. Neskarot Direktīvas 2008/48/EK 15. pantu, ja patērētājs izmanto atteikuma tiesības distances līgumā vai līgumā, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, saskaņā ar 12.-17. pantu, visi papildu līgumi tiek automātiski izbeigti bez jebkādam izmaksām patērētājam.
2. Dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus par šādu līgumu izbeigšanu.

19. pants

Izņēmumi attiecībā uz atteikuma tiesībām

1. Saistībā ar distances līgumiem atteikuma tiesības nepiemēro:
  - a) pakalpojumiem, ja ar patērētāja iepriekš skaidri paustu piekrišanu ir sākusies to izpilde pirms 12. pantā minētā četrpadsmit dienu termiņa beigām;
  - b) preču piegādei vai pakalpojumiem, kuru cena ir atkarīga no svārstībām finanšu tirgū, ko tirgotājs nevar kontrolēt;
  - c) tādu preču piegādei, kas izgatavotas pēc patērētāja specifikācijām vai ir nepārprotami personalizētas, vai var ātri sabojāties, vai kurām drīz beidzas derīguma termiņš;
  - d) vīna piegādei, par kura cenu panākta vienošanās pārdošanas līguma noslēgšanas laikā un kura piegādi var veikt tikai pēc 22. panta 1. punktā minētā termiņa, un kura patiesā vērtība ir cieši saistīta ar tirgus svārstībām, ko tirgotājs nevar kontrolēt;
  - e) audio vai video ierakstu vai datorprogrammatūras piegādei aizplombētā iepakojumā, ja patērētājs ir noņēmis iepakojuma plombu;
  - f) laikrakstu, periodisko izdevumu un žurnālu piegādei;
  - g) totalizatora un loterijas pakalpojumiem;
  - h) līgumiem, kuri ir noslēgti izolē.
2. Saistībā ar līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, atteikuma tiesības nepiemēro:

- a) līgumiem par pārtikas produktu, dzērienu, vai citu tādu preču piegādi, kuras ir paredzētas tūlītējam patēriņam mājstāimniecībā, ko patērētājs iepriekš izvēlējis, izmantojot distānces saziņas līdzekļus, un ko patērētāja mājās, rezidencē vai darbavietā fiziski piegādā tirgotājs, kurš parasti pārdod šādas preces sava uzņēmuma telpās;
  - b) līgumiem, attiecībā uz kuriem patērētājs ārkārtas gadījumā ir lūdzis tirgotājam nekavējoties izpildīt līgumā noteikto; ja tirgotājs šādā gadījumā sniedz papildu pakalpojumus vai pārdod papildu preces tām, kas patērētājam minētajā ārkārtas gadījumā ir noteikti nepieciešamas, atteikuma tiesības piemēro šiem papildu pakalpojumiem vai precēm;
  - c) līgumiem, attiecībā uz kuriem patērētājs, izmantojot distānces saziņas līdzekļus, ir īpaši lūdzis tirgotāju apmeklēt viņu mājās, lai veiktu remontdarbus vai apkopi viņa īpašumā; ja tirgotājs šādā gadījumā sniedz papildu pakalpojumus tiem, kurus patērētājs lūdzis, vai izlieto preces papildus rezerves daļām, kuras ir noteikti nepieciešamas, veicot apkopi vai remontdarbus, atteikuma tiesības piemēro šiem papildu pakalpojumiem vai precēm.
3. Līgumslēdzējas puses var vienoties par 1. un 2. punkta nepiemērošanu.

20. pants

Izņēmumi attiecībā uz distānces līgumiem un līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām

1. Direktīvas 8. un 19. pantu nepiemēro distānces līgumiem un līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām:
  - a) attiecībā uz nekustamā īpašuma pārdošanu vai kuri attiecas uz citām nekustamā īpašuma tiesībām, izņemot nomas tiesības un darbus saistībā ar nekustamo īpašumu;
  - b) kuri ir noslēgti, izmantojot tirdzniecības automātus vai automatizētas komerciālas telpas;
  - c) kuri ir noslēgti ar telekomunikāciju operatoru starpniecību, izmantojot telefona automātus, par to izmantošanu;
  - d) attiecībā uz pārtikas produktu vai dzērienu piegādi, ko bieži un regulāri veic tirgotājs sava uzņēmuma telpu apkārtņē.
2. Direktīvas 8. un 19. pantu nepiemēro līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, attiecībā uz:
  - a) apdrošināšanu;
  - b) finanšu pakalpojumiem, kuru cena ir atkarīga no finanšu tirgus svārstībām ārpus piegādātāja kontroles, kas var rasties atteikuma termiņā, kā minēts 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā Direktīvā 2002/65/EK¹⁶, un
  - c) kredītiem, uz ko attiecas Direktīvas 2008/48/EK darbības joma.
3. Direktīvas 8. un 19. pantu nepiemēro distānces līgumiem par izmitināšanas, transporta, auto īres, ēdināšanas un brīvā laika pasākumu rīkošanas pakalpojumu

---

¹⁶ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

nodrošināšanu attiecībā uz līgumiem, kuros paredzēts konkrēts izpildes datums vai termiņš.

IV nodaļa

Citas patērētāju tiesības saistībā ar pārdošanas līgumiem

21. pants

Darbības joma

1. Šo nodaļu piemēro pārdošanas līgumiem. Neskarot 24. panta 5. punktu, gadījumos, kad līgums ir jaukts līgums, kas attiecas gan uz precēm, gan pakalpojumiem, šo nodaļu piemēro tikai precēm.
2. Šo nodaļu piemēro arī līgumiem par rūpnieciski ražojamu vai izgatavojamu preču piegādi.
3. Šo nodaļu nepiemēro rezerves daļām, kuras nomainījis tirgotājs, kad novērsis preču neatbilstību, tās labojot, saskaņā ar 26. pantu.
4. Dalībvalstis var nolemt nepiemērot šo nodaļu lietotu preču pārdošanai atklātās izsolēs.

22. pants

Piegāde

1. Ja līgumslēdzēja puse nav vienojušās citādi, tirgotājs piegādā preces, nododot tās patērētāja vai kāda trešās personas, kas nav pārvadātājs un ko izraudzījies patērētājs, īpašumā, termiņā, kas nepārsniedz trīsdesmit dienas pēc līguma noslēgšanas dienas.
2. Gadījumos, kad tirgotājs nav pildījis piegādes pienākumus, patērētājam ir tiesības saņemt izdevumu atmaksu par jebkuru samaksāto summu septiņās dienās, sākot no piegādes dienas, kā paredzēts 1. punktā.

23. pants

Riska nodošana

1. Zaudējumu risku vai risku, ka precēm varētu tikt nodarīts kaitējums, nodod patērētājam, kad viņš vai kāda trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko izraudzījies patērētājs, iegūst šīs preces īpašumā.
2. Šā panta 1. punktā minēto risku nodod patērētājam piegādes laikā saskaņā ar līgumslēdzēju pušu vienošanos, ja patērētājs vai kāda trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko izraudzījies patērētājs, nav veicis atbilstošus pasākumus, lai iegūtu preces īpašumā.

24. pants

Atbilstība līgumam

1. Tirgotājs piegādā preces atbilstoši pārdošanas līgumam.

2. Piegādātās preces uzskata par atbilstošām līgumam, ja tās atbilst šādiem nosacījumiem:
  - a) tās atbilst tirgotāja dotajam aprakstam un tām ir tādas pašas īpašības kā precēm, ko tirgotājs ir piedāvājis patērētājam kā paraugu vai modeli;
  - b) tās ir derīgas jebkuram konkrētam nolūkam, kuram patērētājs tās pieprasa un ko viņš ir darījis zināmu tirgotājam līguma noslēgšanas brīdī, un tirgotājs ir tam piekritis;
  - c) tās ir derīgas nolūkiem, kādiem šā tipa preces parasti izmanto vai
  - d) to kvalitāte un darbība ir tāda, kas parasti piemīt šāda paša tipa precēm un ko patērētājs var pamatoti sagaidīt, ievērojot preču veidu un ņemot vērā tirgotāja, ražotāja vai viņa pārstāvja sniegtos publiskos paziņojumus par šo preču konkrētajām īpašībām, jo īpaši reklāmā vai marķējumā.
3. Saskaņā ar šo pantu neatbilstības nav tad, ja līguma noslēgšanas brīdī patērētājs apzinājies vai viņam pamatoti būtu bijis jāapzinās, ka ir neatbilstība, vai arī, ja neatbilstības izcelsme ir saistīta ar patērētāja piegādātajiem materiāliem.
4. Šā panta 2. punkta d) apakšpunktā minētie publiskie paziņojumi neuzliek saistības tirgotājam, ja viņš pierāda, ka bijusi kāda no turpmāk minētajām situācijām:
  - a) tirgotājs nav zinājis un pamatoti nav varējis zināt par minēto paziņojumu;
  - b) līdz līguma noslēgšanas brīdim minētais paziņojums ir ticis koriģēts vai
  - c) minētais paziņojums nav varējis ietekmēt lēmumu par preču pirkšanu.
5. Jebkuru neatbilstību, ko rada preču nepareiza uzstādīšana, uzskata par preču neatbilstību, ja uzstādīšana ir ietverta pārdošanas līgumā un preces ir uzstādījis tirgotājs, vai tas ir darīts uz viņa atbildību. Tāpat šo principu piemēro, ja preces, kuru uzstādīšana jāveic patērētājam, uzstāda patērētājs, un nepareizā uzstādīšana ir kļūmīgas uzstādīšanas instrukcijas dēļ.

25. pants

Likumīgās tiesības — atbildība par neatbilstību

Tirgotājs ir atbildīgs attiecībā pret patērētāju par jebkuru neatbilstību, kura eksistē brīdī, kad risku nodod patērētājam.

26. pants

Aizsardzības līdzekļi neatbilstību gadījumiem

1. Kā minēts 2.-5. punktā, gadījumos, kad preces neatbilst līgumā noteiktajam, patērētājam ir tiesības:
  - a) uz neatbilstības novēršanu, preces salabojot vai nomainot;
  - b) uz cenas samazinājumu;
  - c) uz līguma atcelšanu.
2. Tirgotājs novērš neatbilstību preces vai nu salabojot, vai nomainot tās pēc savas izvēles.

3. Gadījumos, kad tirgotājs ir pierādījis, ka neatbilstības novēršana, preces salabojot vai nomainot, ir prettiesiska, nav iespējama vai ir saistīta ar tirgotāja nesamērīgiem ieguldījumiem, patērētājs var izvēlēties cenas samazinājumu vai līguma atcelšanu. Tirgotāja ieguldījumi ir nesamērīgi, ja tie rada viņam izmaksas, kuras salīdzinājumā ar cenas samazinājumu vai līguma atcelšanu ir pārmērīgas, ņemot vērā preču vērtību, ja nav bijusi neatbilstība, un neatbilstības būtiskumu.
Patērētājs var atcelt līgumu tikai tad, ja neatbilstība nav nebūtiska.
4. Patērētājs var izmantot jebkādas aizsardzības līdzekļus, kuri paredzēti 1. punktā, ja ir kāda no turpmāk minētajām situācijām:
  - a) tirgotājs ir tieši vai netieši atteicies novērst neatbilstības;
  - b) tirgotājs nav novērsis neatbilstības piemērotā termiņā;
  - c) tirgotājs ir mēģinājis novērst neatbilstības, sagādājot būtiskas neērtības patērētājam;
  - d) atkārtoti ir bijis tas pats defekts vairāk nekā vienu reizi neilgā laika posmā.
5. To, vai patērētājam sagādātas būtiskas neērtības, un kāds būtu piemērots termiņš tirgotājam, lai novērstu neatbilstības, novērtē, ņemot vērā preču veidu un nolūku, kādam patērētājs ir preces iegādājies, kā minēts 24. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

27. pants

Izmaksas un zaudējumi

1. Patērētājam ir tiesības uz neatbilstības novēršanu bez maksas.
2. Neskarot šīs nodaļas noteikumus, patērētājs var prasīt, lai viņam atlīdzina jebkurus zaudējumus, kuri nav novērsti saskaņā ar 26. pantu.

28. pants

Termiņi un pierādīšanas pienākums

1. Saskaņā ar 25. pantu tirgotāju sauc pie atbildības, ja neatbilstība izpaužas divu gadu laikā no brīža, kad risks nodots patērētājam.
2. Gadījumos, kad tirgotājs ir novērsis neatbilstību, preces nomainot, viņu sauc pie atbildības saskaņā ar 25. pantu, ja neatbilstība izpaužas divu gadu laikā no brīža, kad patērētājs vai kāda trešā persona, ko izraudzījies patērētājs, ir ieguvusi šīs preces īpašumā.
3. Attiecībā uz lietotām precēm tirgotājs un patērētājs var vienoties par īsāku atbildības periodu, kas nedrīkst būt mazāks par vienu gadu.
4. Lai patērētājs varētu izmantot savas tiesības saskaņā ar 25. pantu, viņš informē tirgotāju par neatbilstību divu mēnešu laikā no dienas, kad viņš atklājis šādu neatbilstību.
5. Ja vien nav paredzēts citādi, attiecībā uz jebkuru neatbilstību, kas izpaužas sešu mēnešu laikā no brīža, kad risks nodots patērētājam, uzskata, ka tā ir jau bijusi attiecīgajā laikā, ja vien šis pieņēmums nav nesavienojams ar preču īpašībām vai neatbilstības veidu.

29. pants
Tirdzniecības garantijas

1. Tirdzniecības garantija uzliek saistības garantētājam saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti garantiju izklāstā. Ja nav garantiju izklāsta, tirdzniecības garantija uzliek saistības garantētājam saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti tirdzniecības garantijas reklāmā.
2. Garantiju izklāsts ir izstrādāts vienkāršā, skaidri saprotamā valodā, un tas ir salasāms. Tajā norāda:
  - a) patērētāja likumīgās tiesības saskaņā ar 26. pantu un skaidru paziņojumu, ka tirdzniecības garantija neietekmē patērētāja likumīgās tiesības;
  - b) tirdzniecības garantijas saturu un prasību ierosināšanas nosacījumus, sevišķi attiecībā uz garantijas ilgumu, teritoriālo piemērošanu un garantētāja nosaukumu un adresi;
  - c) neskarot 32. un 35. pantu un III pielikuma 1. punkta j) apakšpunktu, vajadzības gadījumā norāda, ka šo tirdzniecības garantiju nevar nodot nākamajam pircējam.
3. Pēc patērētāja pieprasījuma tirgotājs garantiju izklāstu dara pieejamu pastāvīgā informācijas nesējā.
4. Šā panta 2. un 3. punktā minēto noteikumu neievērošana neietekmē garantijas derīgumu.

V nodaļa

Patērētāju tiesības attiecībā uz līguma noteikumiem

30. pants
Darbības joma

1. Šo nodaļu piemēro līguma noteikumiem, kurus iepriekš izstrādājis tirgotājs vai kāda trešā persona, kuriem patērētājs ir piekritis bez iespējas ietekmēt to saturu, it īpaši, ja šādi līguma noteikumi ir iepriekš formulēta standarta līguma daļa.
2. Fakts, ka patērētājam bijusi iespēja ietekmēt līguma noteikumu vai viena konkrēta noteikuma konkrētu aspektu saturu, neizslēdz šīs nodaļas piemērošanu citiem līguma noteikumiem, kuri ir līguma daļa.
3. Šo nodaļu nepiemēro līguma noteikumiem, kuri ietver obligātas tiesību normas, kas atbilst Kopienas tiesību aktiem, un to starptautisko konvenciju principus vai noteikumus, kam ir pievienojusies Kopiena vai dalībvalstis.

31. pants
Prasības par līguma noteikumu pārredzamību

1. Līguma noteikumi ir formulēti vienkāršā, skaidri saprotamā valodā, un ir salasāmi.

2. Līguma noteikumi ir pieejami patērētājam tā, lai patērētājam būtu reāla iespēja ar tiem iepazīties pirms līguma noslēgšanas, atbilstoši ņemot vērā izmantotos saziņas līdzekļus.
3. Tirgotājs saņem skaidru patērētāja piekrišanu par jebkuru maksājumu papildus samaksai, kas paredzēta par tirgotāja galvenajām līgumsaistībām. Ja tirgotājs nav saņēmis skaidru patērētāja piekrišanu, bet ir rēķinājies ar to, izmantojot iepriekš formulētas iespējas, kuras patērētājam ir jānoraida, lai nebūtu jāmaksā papildus, patērētājam ir tiesības saņemt šā maksājuma atlīdzinājumu.
4. Dalībvalstis atturas pievienot jebkādas papildu prasības par to, kā formulējami līguma noteikumi vai kādā veidā tie darāmi pieejami patērētājam.

32. pants *Vispārējie principi*

1. Gadījumos, kad kāds līguma noteikums nav ietverts II vai III pielikumā, dalībvalstis nodrošina, ka to uzskata par negodīgu, ja pretēji prasībai par godprātību, tas rada būtisku nelīdzsvarotību līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos, kas izriet no līguma, un tas notiek par sliktu patērētājam.
2. Neskarot 34. un 38. pantu, līguma noteikuma negodīgumu novērtē, ņemot vērā to produktu veidu, par kuriem noslēgts līgums, un atsaucoties uz visiem apstākļiem līguma slēgšanas brīdī, kas ar to bijuši saistīti, kā arī visiem pārējiem līguma noteikumiem vai citu līgumu, no kā tas ir atkarīgs. Novērtējot kāda līguma noteikuma godīgumu, attiecīgās valsts kompetentā iestāde ņem vērā arī to, kā tirgotājs izstrādājis līgumu un kā to darījis zināmu patērētājam saskaņā ar 31. pantu.
3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, novērtējot galveno līguma priekšmetu vai tās samaksas atbilstību, kas paredzēta par tirgotāja galvenajām līgumsaistībām, ar nosacījumu, ka tirgotājs pilnībā ievēro 31. panta noteikumus.

33. pants *Pierādīšanas pienākums*

Gadījumos, kad tirgotājs norāda, ka kāds līguma noteikums ir individuāli pārrunāts, pierādīšanas pienākums ir viņam.

34. pants *Noteikumi, ko jebkuros apstākļos uzskata par negodīgiem*

Dalībvalstis nodrošina, ka II pielikumā ietvertajā sarakstā minētos līguma noteikumus jebkuros apstākļos uzskata par negodīgiem. Minēto līguma noteikumu sarakstu piemēro visās dalībvalstīs un tajā var izdarīt grozījumus tikai saskaņā ar 39. panta 2. punktu un 40. pantu.

35. pants *Noteikumi, ko nosacīti uzskata par negodīgiem*

Dalībvalstis nodrošina, ka III pielikuma 1. punktā ietvertajā sarakstā minētos līguma noteikumus uzskata par negodīgiem, ja vien tirgotājs nav pierādījis, ka šādi līguma noteikumi ir godīgi saskaņā ar 32. pantu. Minēto līguma noteikumu sarakstu piemēro visās dalībvalstīs un tajā var izdarīt grozījumus tikai saskaņā ar 39. panta 2. punktu un 40. pantu.

36. pants
Noteikumu interpretēšana

1. Ja rodas šaubas par kāda noteikuma nozīmi, priekšroka dodama interpretācijai, kas ir vislabvēlīgākā patērētājam.
2. Šo pantu nepiemēro saistībā ar 38. panta 2. punktā noteiktajām procedūrām.

37. pants
Negodīgu līguma noteikumu sekas

Patērētājam nav saistoši negodīgi līguma noteikumi. Līgums turpina būt saistošs līgumslēdzējām pusēm, ja tas var palikt spēkā bez negodīgajiem noteikumiem.

38. pants
Izpilde saistībā ar negodīgiem līguma noteikumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbilstoši patērētāju un konkurentu interesēm eksistē atbilstoši un efektīvi līdzekļi, lai novērstu negodīgu noteikumu ilgstošu izmantošanu līgumos, ko tirgotāji noslēguši ar patērētājiem.
2. It īpaši personas vai organizācijas, kurām saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem ir likumīgas intereses aizsargāt patērētājus, var iesniegt prasību tiesā vai administratīvā iestādē, lai saņemtu lēmumu par to, vai līguma noteikumi, kas sastādīti vispārējai izmantošanai, ir negodīgi.
3. Dalībvalstis rada iespēju tiesām vai administratīvām iestādēm piemērot atbilstošus un efektīvus līdzekļus, lai novērstu, ka tirgotāji turpina izmantot noteikumus, kas atzīti par negodīgiem.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. un 3. punktā minētās tiesiskās darbības var atsevišķi vai kopā (atkarībā no valstu procesuālajām tiesību normām) vērst pret vairākiem tirgotājiem vienā un tajā pašā tautsaimniecības nozarē, vai to apvienībām, kuras izmanto vai iesaka izmantot tos pašus vispārējos līguma noteikumus vai līdzīgus noteikumus.

39. pants
II un III pielikumā minēto noteikumu pārskatīšana

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai noteikumus, ko valstu kompetentās iestādes atzinušas par negodīgiem un ko tās uzskata par būtiskiem saistībā ar šīs direktīvas grozīšanu, kā noteikts 2. punktā.
2. Ņemot vērā saskaņā ar 1. punktu saņemtos paziņojumus, Komisija groza II un III pielikumu. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 40. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

VI nodaļa

Vispārīgi noteikumi

40. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, (turpmāk “komiteja”).
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK¹⁷ 5.a panta 1.-4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

41. pants

Izpilde

1. Dalībvalstis nodrošina atbilstošus un efektīvus līdzekļus, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību izpildi.
2. Šā panta 1. punktā minētie līdzekļi ietver noteikumus, kas paredz, ka viena vai vairākas no turpmāk minētajām iestādēm, kā paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos, saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem var iesniegt prasību tiesā vai kompetentās pārvaldes iestādēs, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti attiecīgās valsts noteikumi šīs direktīvas īstenošanai:
  - a) valsts iestādes vai to pārstāvji;
  - b) patērētāju organizācijas, kam ir likumīgas intereses patērētāju aizsardzībā;
  - c) profesionālas organizācijas, kurām ir likumīgas intereses rīkoties.

42. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šādu sankciju īstenošanu. Paredzētajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
2. Dalībvalstis ne vēlāk kā 46. pantā noteiktajā datumā paziņo par šiem noteikumiem Komisijai un nekavējoties paziņo tai par visiem to turpmākiem grozījumiem.

43. pants

Direktīvas obligātais raksturs

Ja līgumam piemērojami kādas dalībvalsts tiesību akti, patērētāji nevar atteikties no tiesībām, ko viņiem piešķir šī direktīva.

---

¹⁷ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

44. pants
Informēšana

Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai informētu patērētājus par valsts noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un vajadzības gadījumā mudina tirgotājus un par kodeksu atbildīgās personas informēt patērētājus par rīcības kodeksiem.

45. pants
Nepasūtītu preču pārdošana

Patērētāju atbrīvo no jebkādas atbildības sniegšanas nepasūtītu produktu piegādes gadījumos, ko aizliedz Direktīvas 2005/29/EK 5. panta 5. punkts un I pielikuma 29. punkts. Ja patērētājs neatbild pēc šādas nepasūtītu produktu piegādes, tas nenozīmē piekrišanu.

46. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis [ne vēlāk kā astoņpadsmit mēnešus pēc direktīvas stāšanās spēkā] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Tās piemēro minētos noteikumus no [divi gadi pēc tās stāšanās spēkā].

Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

VII nodaļa
Nobeiguma noteikumi

47. pants
Atcelšana

Direktīvu 85/577/EEK, Direktīvu 93/13/EEK un Direktīvu 97/7/EC, kā arī Direktīvu 1999/44/EK atceļ.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu V pielikumā.

48. pants
Pārskatīšana

Komisija pārskata šo direktīvu un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei ne vēlāk kā [ierakstīt to pašu datumu, kas minēts 46. panta 1. punkta otrajā daļā, + pieci gadi].

Vajadzības gadījumā tā iesniedz priekšlikumus, lai pielāgotu direktīvu attīstībai šajā jomā. Komisija var pieprasīt informāciju dalībvalstīm.

*49. pants
Stāšanās spēkā*

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*50. pants
Adresāti*

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā—
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā—
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS
INFORMĀCIJA PAR ATTEIKUMA TIESĪBU IZMANTOŠANU

A. Informācija, kurai obligāti jābūt atteikuma veidlapā

1. Tā tirgotāja nosaukums, fiziskā adrese un e-pasta adrese, kuram jāsūta atteikuma veidlapa.
2. Paziņojums, ka patērētājam ir tiesības atteikties no līguma un ka viņš var izmantot šīs tiesības, nosūtot tirgotājam turpmāk minēto atteikuma veidlapu uz pastāvīga informācijas nesēja, kā minēts 1. punktā:
  - a) līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, četrpadsmit dienās pēc tam, kad patērētājs parakstījis pasūtījuma veidlapu;
  - b) distances pārdošanas līgumiem četrpadsmit dienās pēc tam, kad patērētājs vai kāda trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko izraudzījies patērētājs, ir ieguvis preces īpašumā;
  - c) distances pakalpojumu līgumiem
    - četrpadsmit dienās pēc līguma noslēgšanas, ja patērētājs nav iepriekš paudis piekrišanu, ka līguma izpilde sākas pirms šā četrpadsmit dienu perioda;
    - laika posmā, kas beidzas, līdzko sākas līguma izpilde, ja patērētājs ir iepriekš paudis piekrišanu, ka līguma izpilde sākas pirms minētā četrpadsmit dienu perioda.
3. Visiem pārdošanas līgumiem — paziņojums, ar kuru patērētāju informē par termiņiem un kārtību, kādā preces nosūtāmas atpakaļ tirgotājam, un atmaksāšanas nosacījumiem saskaņā ar 16. pantu un 17. panta 2. punktu.
4. Internetā noslēgtiem distances līgumiem — paziņojums, ka patērētājs var aizpildīt standarta atteikuma veidlapu elektroniskā formātā un iesniegt, to nosūtot tirgotāja tīmekļa vietnē, un ka viņš nekavējoties saņems no tirgotāja elektroniski nosūtītu apstiprinājumu par šādas atteikuma veidlapas saņemšanu.
5. Paziņojums, ka patērētājs var izmantot atteikuma veidlapu, kas minēta B daļā.

B. Atteikuma veidlapas paraugs

(aizpildiet un nosūtiet šo veidlapu tikai tad, ja vēlaties atteikties no līguma)

- Adresāts:
- Es/mēs* paziņoju/paziņojam, ka es/mēs* vēlos/vēlamies atteikties no manis/mūsu* noslēgtā pārdošanas līguma par šādu preču iegādi*/pakalpojumu saņemšanu*
- Pasūtīšanas datums*/saņemšanas datums*
- Patērētāja(-u) vārds/uzvārds

- Patērētāja(-u) adrese
- Patērētāja(-u) paraksts (tikai tad, ja šo veidlapu nosūta, aizpildītu rakstiski)
- Datums

*Nevajadzīgo svītrot.

II PIELIKUMS

LĪGUMA NOTEIKUMI, KO JEBKUROŠ APSTĀKĻOS UZSKATA PAR NEGODĪGIEM

Līguma noteikumus, kuru mērķis vai sekas ir tādas, kā minēts turpmāk, jebkuros apstākļos uzskata par negodīgiem:

- a) izslēgt vai ierobežot tirgotāja atbildību patērētāja nāves vai miesas bojājumu gadījumā, kas bijis šā tirgotāja darbības vai bezdarbības rezultāts;
- b) ierobežot tirgotāja pienākumu ievērot saistības, ko uzņēmušies tā pārstāvji, vai padarīt tā saistības atkarīgas no atbilstības konkrētam nosacījumam, kurš ir pilnībā atkarīgs no tirgotāja;
- c) izslēgt vai kavēt patērētāja tiesības celt prasību tiesā vai izmantot jebkādas citas tiesiskās aizsardzības līdzekļus, it īpaši, pieprasot patērētājam iesniegt sūdzības tikai šķīrējtiesā, uz ko neattiecas juridiskas normas;
- d) ierobežot patērētājam pieejamos pierādījumus vai liekot tam pierādīt faktus, kurus atbilstoši attiecīgajiem tiesību aktiem vajadzētu pierādīt tirgotājam;
- e) dot tirgotājam tiesības noteikt, vai piegādātās preces vai pakalpojumi ir atbilstoši līgumam, vai dot tirgotājam ekskluzīvas tiesības interpretēt visus līguma noteikumus.

III PIELIKUMS

LĪGUMA NOTEIKUMI, KO NOSACĪTI UZSKATA PAR NEGODĪGIEM

1. Līguma noteikumus, kuru mērķis vai sekas ir tādas, kā minēts turpmāk, nosacīti uzskata par negodīgiem:
  - a) izslēgt vai ierobežot patērētāja juridiskās tiesības attiecībā uz tirgotāju vai citu līgumslēdzēju pusi, ja tirgotājs pilnībā vai daļēji neizpilda kādu līguma noteikumu, vai arī izpilda tos neatbilstoši, ieskaitot patērētāja tiesības atlīdzināt parādu tirgotājam, ja patērētājs pret viņu ir cēlis prasību;
  - b) ļaut tirgotājam paturēt patērētāja samaksātās summas, ja pēdējais izlemj neslēgt līgumu vai to nepildīt, nedodot patērētājam tiesības saņemt kompensāciju līdzvērtīgā apjomā, ja tirgotājs nenoslēdz vai neizpilda līgumu;
  - c) pieprasīt jebkuram patērētājam, kurš neizpilda pienākumu apmaksāt zaudējumus, kuri būtiski pārsniedz tirgotājam nodarīto kaitējumu;
  - d) ļaut tirgotājam pēc vēlēšanās izbeigt līgumu, kad patērētājam nav nodrošinātas tādas pašas tiesības;
  - e) dot iespēju tirgotājam izbeigt beztermiņa līgumu bez pamatota paziņojuma, izņemot gadījumus, kad patērētājs ir nopietni pārkāpis līguma noteikumus;
  - f) automātiski atjaunot līgumu, kas noslēgts uz noteiktu termiņu, ja patērētājs nenorāda citādi un ja līguma noteikumi paredz, ka viņam jāziņo par līguma izbeigšanu ilgu laiku iepriekš pirms katra atjaunošanas perioda beigām;
  - g) ļaut tirgotājam palielināt cenu, par kuru līguma noslēgšanas brīdī panākta vienošanās ar patērētāju, nedodot patērētājam iespēju izbeigt līgumu;
  - h) likt patērētājam pildīt visus viņa pienākumus, ja tirgotājs nav pildījis visus savus pienākumus;
  - i) dot tirgotājam iespēju nodot kādam citam līgumā paredzētos pienākumus bez patērētāja piekrišanas;
  - j) ierobežot patērētāja tiesības pārdot preces tālāk, ierobežojot iespējas nodot tālāk tirgotāja nodrošināto tirdzniecības garantiju;
  - k) ļaut tirgotājam vienpusēji mainīt līguma noteikumus, ieskaitot produkta vai pakalpojuma īpašības;
  - l) vienpusēji mainīt līguma noteikumus, kas paziņoti patērētājam, izmantojot kādu pastāvīgu informācijas nesēju, mainot līguma noteikumus tiešsaistē un nesaskaņojot šīs izmaiņas ar patērētāju.
2. Šā pielikuma 1. punkta e) apakšpunktu nepiemēro noteikumiem, ar kuriem finanšu pakalpojumu piegādātājs atstāj sev tiesības bez paziņošanas vienpusēji izbeigt beztermiņa līgumu, ar nosacījumu, ka šim piegādātājam ir nekavējoties par to jāinformē otra līgumslēdzēja puse vai puses.
3. Šā pielikuma 1. punkta g) apakšpunktu nepiemēro:
  - a) darījumiem ar vērtspapīriem, finanšu instrumentiem un citiem produktiem vai pakalpojumiem, ja cena ir saistīta ar izmaiņām kotēšanā biržā vai biržas indeksā, vai kursu kapitāla tirgū, ko tirgotājs nekontrolē;

- b) līgumiem par ārzemju valūtas, ceļojumu čeku vai ārzemju valūtā izteiktu starptautisku maksājumu pieprasījumu pirkšanu vai pārdošanu;
- c) līguma punktiem par cenu indeksāciju, ja tā ir likumīga, ar nosacījumu, ka ir skaidri aprakstīts veids, kādā cenas mainās.

4. Šā pielikuma 1. punkta k) apakšpunktu nepiemēro:

- a) noteikumiem, ar kuriem finanšu pakalpojumu piegādātājs patur tiesības bez paziņošanas izmainīt procentu likmi, ko maksā patērētājs, vai kas jāsamaksā patērētājam, vai arī citas samaksas par finanšu pakalpojumiem lielumu, ja tam ir pamatots iemesls, ar nosacījumu, ka šim piegādātājam ir pie pirmās izdevības par to jāinformē otra līgumslēdzēja puse vai puses un ka tā (tās) var nekavējoties brīvi lauzt līgumu;
- b) darījumiem ar vērtspapīriem, finanšu instrumentiem un citiem produktiem vai pakalpojumiem, ja cena ir saistīta ar izmaiņām kotēšanā biržā vai biržas indeksā, vai kursu kapitāla tirgū, ko tirgotājs nekontrolē;
- c) līgumiem par ārzemju valūtas, ceļojumu čeku vai ārzemju valūtā izteiktu starptautisku maksājumu pieprasījumu pirkšanu vai pārdošanu;
- d) noteikumiem, ar kuriem tirgotājs patur tiesības vienpusēji izmainīt beztermiņa līguma nosacījumus, ar noteikumu, ka tam laikus jāinformē patērētājs un ka patērētājs var brīvi lauzt līgumu.

IV PIELIKUMS
Atceltās direktīvas un to secīgie grozījumi
(minētas 47. pantā)

Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīva 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām	OV L 372, 31.12.1985., 31. lpp.
Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos	OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/7/EK	OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK	OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK	OV L 149, 11.6.2005., 29. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīva 2007/64/EK	OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK	OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.

V PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Iepriekšējā numerācija Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvā 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1993/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos	Iepriekšējā numerācija Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvā 1997/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām	Jaunā numerācija šajā direktīvā
1. pants ¹⁸				
	1. panta 1. punkts ¹⁹			
	1. panta 2. punkts (aizstāts)			30. panta 3. punkts
		1. pants ²⁰		
			1. panta 1. punkts ²¹	
			1. panta 2. punkta a) apakšpunkts (aizstāts)	2. panta 1. punkts
			1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ²²	2. panta 4. punkts
				21. panta 3. punkts
			1. panta 2. punkta c) apakšpunkts	2. panta 2. punkts

¹⁸ Aizstāts pēc būtības ar 3. pantu un 8. pantu saistībā ar 2. panta 8. punktu.

¹⁹ Aizstāts pēc būtības ar 1. pantu.

²⁰ Aizstāts pēc būtības ar 1. pantu.

²¹ Aizstāts pēc būtības ar 1. pantu.

²² Grozīts pēc būtības ar 21. panta 4. punktu.

Iepriekšējā numerācija Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvā 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1993/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos	Iepriekšējā numerācija Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvā 1997/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām	Jaunā numerācija šajā direktīvā
			1. panta 2. punkta d) apakšpunkts	2. panta 18. punkts
			1. panta 2. punkta e) apakšpunkts (aizstāts)	2. panta 19. punkts
			1. panta 2. punkta f) apakšpunkts	Svītrots
			1. panta 3. punkts (aizstāts)	21. panta 4. punkts
			1. panta 4. punkts	21. panta 2. punkts
2. pants (aizstāts)				2. panta 1. punkts
				2. panta 2. punkts
	2. panta a) punkts			Svītrots
	2. panta b) punkts (aizstāts)			2. panta 1. punkts
	2. panta c) punkts (aizstāts)			2. panta 2. punkts
		2. panta 1. punkts (aizstāts)		2. panta 6. punkts
		2. panta 2. punkts (aizstāts)		2. panta 1. punkts

Iepriekšējā numerācija Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvā 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1993/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos	Iepriekšējā numerācija Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvā 1997/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām	Jaunā numerācija šajā direktīvā
		2. panta 3. punkts (aizstāts)		2. panta 2. punkts
		2. panta 4. punkta pirmais teikums (aizstāts)		2. panta 7. punkts
		2. panta 4. punkta otrais teikums		Svītrots
		2. panta 5. punkts		Svītrots
			2. panta 1. punkts	24. panta 1. punkts
				22. pants
			2. panta 2. punkts	24. panta 2. punkts
			2. panta 3. punkts	24. panta 3. punkts
			2. panta 4. punkts	24. panta 4. punkts
			2. panta 5. punkts	24. panta 5. punkts
3. panta 1. punkts				Svītrots

Iepriekšējā numerācija Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvā 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1993/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos	Iepriekšējā numerācija Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvā 1997/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām	Jaunā numerācija šajā direktīvā
3. panta 2. punkta a) apakšpunkts (aizstāts)				20. panta 1. punkta a) apakšpunkts
3. panta 2. punkta b) apakšpunkts (aizstāts)				20. panta 1. punkta d) apakšpunkts
3. panta 2. punkta c) apakšpunkts (aizstāts)				12. panta 2. punkts
3. panta 2. punkta d) apakšpunkts				20. panta 2. punkta a) apakšpunkts
3. panta 2. punkta e) apakšpunkts				20. panta 2. punkta b) apakšpunkts
3. panta 3. punkts ²³				
	3. panta 1. punkts			32. panta 1. punkts²⁴
	3. panta 2. punkta pirmā daļa (aizstāts)			30. panta 1. punkts

²³ Aizstāts pēc būtības ar 3. pantu un 8. pantu saistībā ar 2. panta 8. punktu.

²⁴ Saistībā ar 30. panta 1. punktu.

Iepriekšējā numerācija Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvā 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1993/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos	Iepriekšējā numerācija Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvā 1997/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām	Jaunā numerācija šajā direktīvā
	3. panta 2. punkta otrā daļa			30. panta 2. punkts
	3. panta 2. punkta trešā daļa			33. pants
	3. panta 3. punkts (aizstāts)			34. pants
				35. pants
		3. panta 1. punkta pirmais ievilkums (aizstāts)		3. panta 2. punkts
		3. panta 1. punkta otrais ievilkums		20. panta 1. punkta b) apakšpunkts
		3. panta 1. punkta trešais ievilkums (aizstāts)		20. panta 1. punkta c) apakšpunkts
		3. panta 1. punkta ceturtais ievilkums (aizstāts)		20. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Iepriekšējā numerācija Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvā 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1993/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos	Iepriekšējā numerācija Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvā 1997/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām	Jaunā numerācija šajā direktīvā
		3. panta ²⁵ , 1. punkta piektais ievilkums (aizstāts)		
		3. panta 2. punkta pirmais ievilkums (aizstāts)		20. panta 1. punkta d) apakšpunkts
		3. panta 2. punkta otrais ievilkums (aizstāts)		20. panta 3. punkts
			3. panta 1. punkts (aizstāts)	25. pants
				23. pants
			3. panta 2. punkts (aizstāts)	26. panta 1. punkts
4. panta pirmais teikums (aizstāts)				9. pants
4. panta otrais teikums (aizstāts)				10. pants
	4. panta 1. punkts (aizstāts)			32. panta 2. punkts

²⁵

Daļēji aizstāts ar 19. panta 1. punkta h) apakšpunktu.

Iepriekšējā numerācija Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvā 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1993/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos	Iepriekšējā numerācija Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvā 1997/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām	Jaunā numerācija šajā direktīvā
	4. panta 2. punkts (aizstāts)			32. panta 3. punkts
		4. panta 1. punkta a) apakšpunkts (aizstāts)		5. panta 1. punkta b) apakšpunkts
		4. panta 1. punkta b) apakšpunkts (aizstāts)		5. panta 1. punkta a) apakšpunkts
		4. panta 1. punkta c) apakšpunkts (aizstāts)		5. panta 1. punkta c) apakšpunkts
		4. panta 1. punkta d) apakšpunkts (aizstāts)		5. panta 1. punkta c) apakšpunkts
		4. panta 1. punkta e) apakšpunkts (aizstāts)		9. panta 1. punkta a) apakšpunkts
5. panta 1. punkts (aizstāts)				12. pants
				14. pants
5. panta 2. punkts (aizstāts)				15. pants
				16. pants

Iepriekšējā numerācija Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvā 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1993/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos	Iepriekšējā numerācija Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvā 1997/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem	Iepriekšējā numerācija Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām	Jaunā numerācija šajā direktīvā
				17. pants
	5. panta pirmais teikums (aizstāts)			31. pants
	5. panta otrais un trešais teikums			36. pants
6. pants (aizstāts)				43. pants
	6. panta 1. punkts			37. pants
	6. panta 2. punkts			Svītrots
7. pants ²⁶				
	7. panta 1. punkts			38. panta 1. punkts
	7. panta 2. punkts (aizstāts)			38. panta 2. punkts

²⁶ Aizstāts pēc būtības ar 16. un 17. pantu.

Iepriekšējā numerācija pielikumā Regulai (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā	Uzskatāma par atsauci uz
2.,6.,8. un 11. punkts	šo direktīvu

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA NOSAUKUMS:

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par patērētāju līgumtiesībām

2. *ABM/ABB* (BUDŽETA LĪDZEKĻU VADĪBA VAI SADALE PA DARBĪBAS JOMĀM)

Patērētāju politika

3. BUDŽETA POZĪCIJAS

3.1. Budžeta pozīcijas (darbības pozīcijas un atbilstīgās tehniskā un administratīvā atbalsta pozīcijas (*ex B.A* pozīcijas)), norādot nosaukumu

XX0101: ierēdņu atalgojumam

XX010211: ar komitejām saistīto izmaksu segšanai

3.2. Darbības un finansiālās ietekmes ilgums:

No 2011. gada (t.i., gads n = 2011. gads), nenoteikts ilgums

Ar šo budžetu ir paredzēts segt izmaksas saistībā ar jauno komiteju par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, kuru, kā paziņots direktīvā, izveidos pēc tam, kad Parlaments un Padome būs pieņēmusi šo direktīvu:

1 administrators (pilnas slodzes ekvivalents), kas novērtēts EUR 117 000 apmērā (atbilstoši īpašajām vadlīnijām), komiteju procedūras atbalstīšanai.

Izmaksas, kas saistītas ar plenārsesiju, kurā piedalās viens dalībnieks no katras no 27 dalībvalstīm. Gadā plānotas 3 sanāksmes, katra novērtēta EUR 20 000 apmērā. Iespējams, ka sanāksmju faktiskās izmaksas un biežumu var pārskatīt, — tas saistīts ar direktīvas galīgo redakciju pēc tam, kad to būs pieņēmusi Padome un Parlaments, un vajadzīgajām komiteju struktūrām.

3.3. Budžeta raksturojums:

Budžeta pozīcija	Izdevumu veids		Jauns	EBTA iemaksa	Kandidātvalstu iemaksas	Finanšu plāna pozīcija
XX 0101	Obligātie	Nedif. ²⁷	Nē	Nē	Nē	5
XX 0102 11	Neobligātie	Nedif. ²⁸	Nē	Nē	Nē	5

²⁷ Nediferencētās apropriācijas (turpmāk — nedif.).

²⁸ Nediferencētās apropriācijas (turpmāk — nedif.).

4. RESURSU KOPSAVILKUMS

4.1. Finanšu resursi

4.1.1. Saistību apropriāciju (SA) un maksājumu apropriāciju (MA) kopsavilkums

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Izdevumu veids	Iedaļa nr.		Gads n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n + 5 un turpmākie gadi (2006. un turpmākie gadi)	Kopā
----------------	------------	--	------------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	--	------

Darbības izdevumi²⁹

Saistību apropriācijas (SA)	8.1.	a							
Maksājumu apropriācijas (MA)		b							

Pamatsummā ietvertie administratīvie izdevumi³⁰

Tehniskais un administratīvais atbalsts (nedif.)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

PAMATSUMMAS KOPAPJOMS

Saistību apropriācijas		a+c							
Maksājumu apropriācijas		b+c							

Pamatsummā neietvertie administratīvie izdevumi³¹

Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi (nedif.)	8.2.5.	d	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,702
Pamatsummā neietvertās administratīvās izmaksas (nedif.), izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus	8.2.6.	e	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Kopējās orientējošās izmaksas

KOPĀ — SA, ieskaitot cilvēkresursu izmaksas		a + c + d + e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062
KOPĀ — MA, ieskaitot cilvēkresursu izmaksas		b + c + d + e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062

²⁹ Izdevumi, kas nav ietverti attiecīgās xx. sadaļas xx 01. nodaļā.

³⁰ Izdevumi, kas ietverti xx. sadaļas xx 01 04. pantā.

³¹ Izdevumi, kas ietverti xx 01. nodaļā, izņemot xx 01 04. vai xx 01 05. pantu.

Ziņas par līdzfinansējumu: nepiemēro

Ja priekšlikumā paredzēts dalībvalstu vai cits līdzfinansējums (norādīt finansētāju), līdzfinansējuma apjoms jānorāda šajā tabulā (ja finansētāji ir vairāki, var pievienot papildu rindas).

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Līdzfinansētājs		Gads n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 un turpm ākie gadi	Kopā
.....	f							
KOPĀ — SA, ieskaitot līdzfinansējumu	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Saderība ar finanšu plānojumu

- Priekšlikums ir saderīgs ar pašreizējo finanšu plānojumu
- Pieņemot priekšlikumu, jāpārplāno attiecīgā pozīcija finanšu plānā
- Pieņemot priekšlikumu, var būt jāpiemēro Iestāžu nolīguma³² noteikumi (par elastības fondu vai finanšu plāna pārskatīšanu)

4.1.3. Finansiālā ietekme uz ieņēmumiem

- Priekšlikums finansiāli neietekmē ieņēmumus
- Priekšlikumam ir finansiāla ietekme uz ieņēmumiem, un tā ir šāda:

miljonos EUR (1 zīme aiz komata)

Budžeta pozīcija	Ieņēmumi	Pirms darbības [Gads n- 1]	Pēc darbības					
			[Gads n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³³
	a) nominālie ieņēmumi							
	b) ieņēmumu izmaiņas	Δ						

³² Skatīt Iestāžu nolīguma 19. un 24. punktu.

³³ Vajadzības gadījumā (ja darbības ilgums pārsniedz 6 gadus) pievienot papildu slejas.

4.2. Cilvēkresursi, izteikti ar pilna laika ekvivalentu *FTE* (arī ierēdņi, pagaidu darbinieki un ārštata darbinieki) – sīkāk sk. 8.2.1. punktā

Gada vajadzības	Gads n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n + 5 un turpmā kie gadi (2006. un turpmā kie gadi)
Kopā — cilvēkresursi	1	1	1	1	1	1

5. RAKSTUROJUMS UN MĒRĶI

5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Nepiemēro.

5.2. Pievienotā vērtība, ko rada Kopienas iesaistīšanās, priekšlikuma saskanība ar citiem finanšu instrumentiem un iespējamā sinerģija

Nepiemēro.

5.3. Priekšlikuma mērķi, gaidāmie rezultāti un atbilstīgie *ABM* rādītāji

Nepiemēro.

5.4. Īstenošanas metode (orientējoši)

Pārvalda centralizēti

Pārvaldību īsteno tieši, to veic Komisija

Pārvaldību īsteno netieši, atbildību deleģējot

izpildaģentūrām

Kopienas izveidotām iestādēm Finanšu regulas 185. panta nozīmē

dalībvalstu publiskā sektora iestādēm vai tām struktūrām, kuras pilda publisko pasūtījumu

Pārvalda dalīti vai decentralizēti

kopā ar dalībvalstīm

kopā ar trešām valstīm

Pārvalda kopā ar starptautiskām organizācijām (precizēt)

Piezīmes:

6. UZRAUDZĪBA UN NOVĒRTĒŠANA

6.1. Uzraudzības sistēma

Komiteja regulāri iesniegs ziņojumus par savām sanāksmēm un nosūtīs tos dalībvalstīm un Komisijas dienestiem.

6.2. Novērtēšana

6.2.1. Provizoriskais novērtējums

Nepiemēro.

6.2.2. Pasākumi, kas veikti pēc starpposma novērtējuma vai retrospektīvā novērtējuma (ņemot vērā līdzšinējo pieredzi)

Nepiemēro.

6.2.3. Turpmākās vērtēšanas noteikumi un periodiskums

Komitejas darbu novērtēs pēc 5 gadiem.

7. KRĀPŠANAS APKAROŠANAS PASĀKUMI

Nepiemēro.

8. ZIŅAS PAR RESURSIEM

8.1. Priekšlikuma mērķi un to sasniegšanas izmaksas

Saistību apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Mērķi, darbības un rezultāti	Rezultāta veids	Vidējās izmaksas	Gads n (2011)		Gads n+1 (2012)		Gads n+2 (2013)		Gads n+3 (2014)		Gads n+4 (2015)		Gads n+5 un turpmākie gadi (2006. un turpmākie gadi)		KOPĀ	
			Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas
DARBĪBAS MĒRĶIS Nr. 1 ³⁴																
1. darbība: komiteja par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos																
Rezultāts	Sanāksmju		3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	18	0,360
Rezultāts Nr. 2																
Darbība Nr. 2.....																
Rezultāts Nr. 1																
Starpsumma (mērķis Nr. 1)																

³⁴

Saskaņā ar aprakstu 5.3. punktā.

DARBĪBAS MĒRĶIS Nr. 2 1.....																
Darbība Nr. 1.....																
Rezultāts Nr. 1																
Starpsumma (mērķis Nr. 2)																
DARBĪBAS MĒRĶIS Nr. n 1																
Starpsumma (mērķis Nr. n)																
KOPĀ — IZMAKSAS																

8.2. Administratīvie izdevumi

8.2.1. Cilvēkresursu daudzums un veidi

Amata veids		Personāls, kas iesaistāms darbības pārvaldībā, izmantojot esošos un/vai papildu resursus (amata vietu skaits/ pilna laika ekvivalents)					
		Gads n (2011)	Gads n+1 (2012)	Gads n+2 (2013)	Gads n+3 (2014)	Gads n+4 (2015)	Gads n+5 (2016)
Ierēdņi vai pagaidu darbinieki ³⁵ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST						
Personāls, ko finansē atbilstoši ³⁶ XX 01 02. pantam							
Pārējais personāls ³⁷ , ko finansē atbilstoši XX 01 04/05. pantam							
KOPĀ							

8.2.2. No darbības izrietošie uzdevumi

Saskaņā ar šīs direktīvas 39. pantu jaunizveidotās komitoloģijas komitejas (“komiteja par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos”) darbība, strādājot pie direktīvas īstenošanas.

Izmaksas, kas saistītas ar plenārsesiju, kurā piedalās viens dalībnieks no katras no 27 dalībvalstīm. Gadā plānotas 3 sanāksmes, katra novērtēta EUR 20 000 apmērā. Iespējams, ka sanāksmju faktiskās izmaksas un biežumu var pārskatīt, — tas saistīts ar direktīvas galīgo redakciju pēc tam, kad to būs pieņēmusi Padome un Parlaments.

Cilvēkresursu un administratīvo resursu vajadzības sedz no līdzekļiem, kas vadošajam ģenerāldirektorātam piešķirti gada budžeta sadales procedūrā, ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

8.2.3. Cilvēkresursu plānošana (štatā)

- Amata vietas, kas patlaban iedalītas programmas pārvaldības vajadzībām, jāaizstāj ar citām vai jāpagarina termiņš, uz kādu tās iedalītas
- Amata vietas iedalītas saskaņā ar gada stratēģiskās plānošanas (GSP) un provizoriskā budžeta projekta (PBP) procedūru gadam n
- Amata vietas jāpieprasa nākamajā GSP/PBP procedūras ciklā
- Amata vietas jāiedala, pārgrupējot resursus attiecīgajā dienestā (iekšējā pārgrupēšana)
- Amata vietas nepieciešamas gadā n, bet nav iedalītas saskaņā ar GSP/PBP procedūru attiecīgajam gadam

³⁵ Atbilstīgās izmaksas NAV ietvertas pamatsummā.

³⁶ Atbilstīgās izmaksas NAV ietvertas pamatsummā.

³⁷ Atbilstīgās izmaksas ir ietvertas pamatsummā.

8.2.4. Citi pamatsummā ietvertie administratīvie izdevumi (XX 01 04/05 – administratīvās pārvaldes izdevumi)

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija (numurs un nosaukums)	Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5 un turpmākie gadi	KOPĀ
1. Tehniskais un administratīvais atbalsts (ietverot attiecīgās personāla izmaksas)							
Izpildaģentūras ³⁸							
Cita veida tehniskais un administratīvais atbalsts							
iekšējais (<i>intra muros</i>)							
ārējais (<i>extra muros</i>)							
Tehniskais un administratīvais atbalsts (kopā)							

8.2.5. Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Cilvēkresursu veids	Gads n (2011)	Gads n+1 (2012)	Gads n+2 (2013)	Gads n+3 (2014)	Gads n+4 (2015)	Gads n+5 un turpmākie gadi (2006. un turpmākie gadi)
Ierēdņi un pagaidu darbinieki (XX 01 01)	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117
Personāls, ko finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam (palīgpersonāls, valsts norīkotie eksperti, līgumpersonāls u. c.) (norādīt budžeta pozīciju)						
Kopā — cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi (NAV ietverti pamatsummā)						

³⁸

Norādīt katrai izpildaģentūrai atbilstīgo tiesību akta finanšu pārskatu.

Aprēķins — *ierēdņi un pagaidu darbinieki*

Aprēķinot šīs izmaksas, izmantoja likmi EUR 117 000/personāla vienību, kā ieteikts budžeta vadlīnijās.

Aprēķins — *personāls, ko finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam*

[...]

8.2.6. Citi administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	Gads n (2011)	Gads n+1 (2012)	Gads n+2 (2013)	Gads n+3 (2014)	Gads n+4 (2015)	Gads n+5 un turpmākie gadi (2006. un turpmākie gadi)	KOPĀ
XX 01 02 11 01 – Komandējumi							
XX 01 02 11 02 – Sanāksmes un konferences							
XX 01 02 11 03 – Komitejas	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
XX 01 02 11 04 – Pētījumi un konsultēšanās							
XX 01 02 11 05 – Informācijas sistēmas							
2. Citi pārvaldības izdevumi (kopā) (XX 01 02 11)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
3. Citi administratīva rakstura izdevumi (precizēt, norādot budžeta pozīciju)							
Kopā – administratīvie izdevumi, izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus (NAV ietverti pamatsummā)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Aprēķins — *citi administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā*

[...]

Cilvēkresursu un administratīvo resursu vajadzības sedz no līdzekļiem, kas vadošajam ģenerāldirektorātam piešķirti gada budžeta sadales procedūrā, ņemot vērā budžeta ierobežojumus.